

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BIHOR
SECȚIA PENALĂ

Dosar nr. 3222/111/2016

SENTINȚA PENALĂ Nr. 116/P/2017

Ședința publică din data de 19 iulie 2017

- EXTRAS -

Instanță constituită din:

Președinte: (...)

Grefier: (...)

Ministerul Public este reprezentat prin procuror (...) din cadrul DNA Oradea.

Desfășurarea ședinței de judecată s-a înregistrat cu mijloace tehnice audio potrivit prevederilor art. 369 Cod procedură penală.

Pe rol, judecarea cauzei penale în primă instanță privind pe inculpatele:

- **A**, trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de luare de mită, faptă prev. și ped. de art. 289 alin. 1 C.pen. (Legea nr. 286/2009), cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) și luare de mită, în formă continuată (patru acte materiale), faptă prev. și ped. de art. 289 alin. 1 C.pen. (Legea nr. 286/2009), cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. (Legea nr. 286/2009) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009), totul cu aplic. art. 38 alin. 1 C.pen. (Legea nr. 286/2009) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) și

- **B**, trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la luare de mită, faptă prev. și ped. de art. 48 C.pen. (Legea nr. 286/2009) rap. la art. 289 alin. 1 C.pen. (Legea nr. 286/2009), cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 1 C.pen. (Legea nr. 286/2009) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009).

Se constată că dezbaterile cauzei în fond a avut loc la data de 23.06.2017, dată la care susținerile părților au fost consemnate în încheierea acelei ședințe, încheiere ce face parte integrată din prezenta sentință, amânându-se pronunțarea la data de 05.07.2017, apoi pentru data de 19.07.2017, dată la care s-a pronunțat prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei penale de față, reține următoarele:

Constată că prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Oradea, emis la data de 04.08.2016, au fost trimise în judecată inculpatele **A** pentru comiterea infracțiunilor de luare de mită, faptă

prev. și ped. de art. 289 alin. 1 C.pen. (Legea nr. 286/2009), cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) și luare de mită, în formă continuată, faptă prev. și ped. de art. 289 alin. 1 C.pen. (Legea nr. 286/2009), cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen. (Legea nr. 286/2009) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009), totul cu aplic. art. 38 alin. 1 C.pen. (Legea nr. 286/2009) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009) și **B** pentru comiterea infracțiunii de complicitate la luare de mită, faptă prev. și ped. de art. 48 C.pen. (Legea nr. 286/2009) rap. la art. 289 alin. 1 C.pen. (Legea nr. 286/2009), cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 41 alin. 1 C.pen. (Legea nr. 286/2009) și art. 5 C.pen. (Legea nr. 286/2009).

S-a reținut în sarcina inculpatei A că în baza unei înțelegeri prealabile, în perioada octombrie 2013 – februarie 2014, în calitate de șef Serviciu Persoane Juridice 4 în cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor – Activitatea de Inspecție Fiscală, prin intermediul inculpatei B, a pretins de la denunțatorul (...) – director al societății comerciale S.C. (...) S.R.L. (...) – suma de 14.500 euro, din care a primit efectiv suma totală de 6.000 euro, în două tranșe, pentru ca, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, să asigure finalizarea favorabilă a inspecției fiscale efectuată la societatea comercială susmenționată și să asigure întocmirea unui raport de inspecție fiscală prin care să nu se constate în totalitate obligațiile fiscale datorate bugetului de stat.

De asemenea, s-a reținut în sarcina inculpatei A că în perioada octombrie 2012 – decembrie 2014, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, în calitate de șef al Serviciului Persoane Juridice 5 și, ulterior, șef administrație adjunct – inspecție fiscală în cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor – Activitatea de Inspecție Fiscală, în mod repetat, a primit de la denunțatorul (...) – administrator al societății comerciale S.C. (...) S.A. Oradea – produse alimentare (ulei de floarea soarelui și ulei de măsline) în valoare totală de 927,96 lei, pentru ca, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, să manifeste o atitudine îngăduitoare cu ocazia dispunerii și efectuării controalelor fiscale la societatea comercială susmenționată, în sensul efectuării unor controale fiscale formale și neconstatării unor eventuale nereguli.

În sarcina inculpatei B s-a reținut prin rechizitoriu că în baza unei înțelegeri prealabile, în perioada octombrie 2013 – februarie 2014, cu intenție, a ajutat-o pe inculpata A – șef Serviciu Persoane Juridice 4 în cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor – Activitatea de Inspecție Fiscală, să pretindă de la denunțatorul (...) – director al societății comerciale S.C. (...) S.R.L. (...) – suma de 14.500 euro și să primească efectiv suma totală de 6.000 euro, în două tranșe, pentru ca, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, aceasta să asigure finalizarea favorabilă a inspecției fiscale efectuată la societatea comercială susmenționată și să asigure întocmirea unui raport de inspecție fiscală prin care să nu se constate în totalitate obligațiile fiscale datorate bugetului de stat.

În esență, s-a arătat că din actele de urmărire penală efectuate în cauză, au rezultat următoarele:

În perioada iunie 2013 – octombrie 2013, sub directa coordonare a șefei de serviciu A, consilierii fiscali (...) și (...) din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor – Activitatea de Inspecție Fiscală au efectuat o inspecție fiscală la societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...).

Pe parcursul inspecției fiscale, societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...) a fost reprezentată de către directorul (...), de către administratorul (...) și de către contabilă B, aceasta din urmă deținând calitatea de administrator al societății comerciale S.C. (...) S.R.L. jud. Bihor.

În virtutea relației de prietenie avută cu inculpata A, anterior comunicării avizului de inspecție fiscală către societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...), inculpata B a fost persoana care l-a anunțat pe denunțatorul (...) despre faptul că urma să se desfășoare o inspecție fiscală la agentul economic susmenționat, comunicându-i totodată împrejurarea că, în calitatea sa de șef serviciu persoane juridice 4 în cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor –

Activitatea de Inspecție Fiscală, inculpata A „va trimite în control două subordonate obediente” și, în situația în care s-ar constata nereguli importante, rezultatele controlului vor fi „rezolvate” cu inculpata A, aspecte ce rezultă din declarația denunțatorului (...) coroborată cu declarația martorului (...).

Cu toate că inspecția fiscală era efectuată de către subordonatele sale, inculpata A s-a deplasat de mai multe ori la sediul societății comerciale S.C. (...) S.R.L. (...).

În rechizitoriu s-a arătat că inculpata B a declarat că, deși a condus de-a lungul timpului evidența contabilă pentru aproximativ 40 de agenți economici/an, în cazul niciunei verificări fiscale/inspecții fiscale, echipele de control fiscal nu au fost însoțite de către șefii acestora la sediile agenților economici verificați. Mai mult, în cuprinsul avizului de inspecție fiscală comunicat contribuabilului S.C. (...) S.R.L. (...) la data de 05.06.2013, inculpata A este menționată ca persoană de contact, iar nu unul dintre membrii echipei de control.

S-a reținut, de asemenea, că la începutul lunii octombrie 2013, inculpata A s-a deplasat din nou la sediul societății comerciale S.C. (...) S.R.L. (...), ocazie cu care le-a comunicat reprezentanților societății că s-a finalizat inspecția fiscală și că au fost identificate mai multe nereguli, în baza cărora urmau să se stabilească obligații fiscale suplimentare de circa 700.000 – 800.000 lei, reprezentând în cea mai mare parte taxa pe valoare adăugată colectată din relațiile comerciale derulate cu societatea maghiară (...). Astfel, urma să se considere ilicită întreaga activitate comercială derulată cu societatea comercială (...), respectiv toate livrările intracomunitare de produse din carne efectuate de către societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...), în perioada iunie 2011 – noiembrie 2011, în valoare totală de 2.503.048 lei, din care taxa pe valoare adăugată colectată reprezenta circa 600.000 lei, aspecte deduse de organul de urmărire penală din declarațiile denunțatorului (...) și declarația martorului (...), unul dintre administratorii societății.

În rechizitoriu se reține că inculpata A și-a motivat decizia de a stabili obligații fiscale suplimentare de aproximativ 600.000 lei, prin aceea că fiscul maghiar a transmis autorităților române că societatea comercială (...) nu a declarat achizițiile intracomunitare de la societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...).

Totodată, cu ocazia respectivei discuții, inculpata A a mai comunicat și alte nereguli constatate cu ocazia efectuării inspecției fiscale, care ulterior s-au regăsit în raportul de inspecție fiscală.

În perioada imediat următoare, până la emiterea raportului de inspecție fiscală, în virtutea unor relații de prietenie, inculpata B a purtat mai multe discuții cu inculpata A, pe marginea aspectelor constatate cu ocazia inspecției fiscale efectuată la societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...).

În urma acestor discuții, inculpata B i-a comunicat denunțatorului (...) că a „rezolvat” cu inculpata A reducerea obligațiilor fiscale suplimentare datorate bugetului de stat de către societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...), până la suma de aproximativ 160.000 lei. De asemenea, inculpata B i-a precizat denunțatorului și modalitatea practică de „reducere” a obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat, în sensul că se reținea ca prejudiciu numai suma de 47.357 lei aferentă creanțelor neîncasate de la societatea comercială (...), iar nu și suma de aproximativ 550.000 lei, reprezentând taxa pe valoare adăugată aferentă tuturor livrărilor intracomunitare către societatea comercială (...), aspecte ce rezultă din declarația denunțatorului (...) coroborată cu declarația inculpatei B.

Procurorul a reținut că inculpata B a declarat că inculpata A a fost persoana care i-a comunicat modalitatea concretă de „reducere” a obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat de către societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...), iar nu consilierii fiscali (...) și (...).

De asemenea, inculpata B i-a comunicat denunțatorului (...) că, în schimbul finalizării favorabile a inspecției fiscale la societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...) și a întocmirii unui raport de inspecție fiscală prin care să nu se constate în totalitate obligațiile fiscale datorate bugetului de stat, inculpata A pretinde achitarea sumei de 14.500 euro, cu titlu de mită.

Denunțatorul (...) și-a exprimat disponibilitatea ca, prin intermediul inculpatei B, să-i remită inculpatei A suma de 14.500 euro, însă a solicitat ca plata să fie efectuată în mai multe

tranșe, în funcție de posibilitățile sale financiare, aspect acceptat de către șefa serviciului de inspecție fiscală.

La data de 21 octombrie 2013, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor – Activitatea de Inspecție Fiscală a comunicat societății comerciale S.C. (...) S.R.L. (...), raportul de inspecție fiscală înregistrat sub nr. F-BH 75 din data de 16.10.2013, ocazie cu care denunțatorul (...) a constatat că inculpata A și-a respectat angajamentul asumat, aspecte ce reies, în opinia acuzării, din declarația denunțatorului (...) coroborată cu înscrisurile existente la dosarul de urmărire penală.

Astfel, în cuprinsul raportului de inspecție fiscală întocmit de consilierii fiscali (...) și (...) și avizat de inculpata A, s-a reținut că, în perioada iunie 2011 – noiembrie 2011, societatea comercială S.C (...) S.R.L. (...) a înregistrat vânzări de produse din carne către societatea comercială (...), în baza unui nr. de 92 facturi fiscale, în valoare totală de 2.503.048 lei, din care a rămas neîncasată suma de 197.321 lei, cu privire la care societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...) a încheiat un contract de cesiune de creanță cu firma maghiară (...).

De asemenea, se reține că deși inspecția fiscală generală la agentul economic S.C. (...) S.R.L. (...) a fost inițiată ca urmare a răspunsurilor primite de Garda Financiară – Secția Bihor de la autoritățile fiscale din Ungaria (formular SCAC), conform cărora mărfurile nu au ajuns la beneficiari declarați, respectiv societățile comerciale (...) și (...), cu toate acestea în cuprinsul raportului de inspecție fiscală se menționează că: *„fiscul maghiar răspunde că reprezentanții lui (...) nu au putut fi contactați în vederea efectuării controlului și verificării aspectelor solicitate de autoritățile române, dar menționează faptul că (...) nu a declarat în totalitate achizițiile de la (...) SRL”*.

Procurorul arată că în formularul SCAC din data de 13.11.2012, autoritățile fiscale maghiare au comunicat că *„nu putem confirma livrările IC care au fost declarate de către contribuabilul dumneavoastră”*, ceea ce înseamnă că societatea comercială (...) nu figura în evidențele fiscului maghiar cu declarații privind eventuale achiziții intracomunitare de mărfuri provenind de la furnizorul S.C. (...) S.R.L. (...).

Pe de altă parte, mențiunile efectuate de autoritățile fiscale maghiare în formularul SCAC din data de 13.11.2012, în legătură cu tranzacțiile societății comerciale (...), respectiv *„contribuabilul dvs. a declarat achiziții IC în iunie și iulie 2011, informații care sunt identice cu cele deținute de noi”*, în mod evident, se referă la achizițiile intracomunitare declarate de societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...) ca provenind de la furnizorul (...), iar nu la livrările intracomunitare efectuate de societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...) către clientul (...).

Se mai reține că în cuprinsul „notei de fundamentare solicitare de informații de tip SCAC”, întocmită la data de 08.08.2011 de către comisarii din cadrul Gărzii Financiare – Secția Bihor, se menționează următoarele aspecte *„suspectăm că societatea română este implicată într-o fraudă carusel. Suspectăm că bunurile nu au ajuns niciodată în Ungaria, deși se încearcă a se demonstra livrarea cu documente despre care există suspiciunea că sunt fictive, fiind întocmite doar pentru a evita plata TVA în România. Precizăm că decontările între cele două societăți au fost efectuate prin instrumente bancare.”* Aceste date au fost implementate în formularul de solicitare schimb informații cu autoritățile maghiare tip „SCAC 2004” nr. 4399/2011, fiind anexate un număr de 18 facturi fiscale, CMR-uri și documente de plată bancare aferente lunilor iunie – iulie 2011.

Totodată, la data de 11 ianuarie 2012, autoritățile române au revenit cu o solicitare suplimentară către autoritățile maghiare privind suspiciunile existente în legătură cu operațiunile intracomunitare realizate de societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...) cu societatea comercială (...), datele aferente fiind implementate în formularul de solicitare schimb informații „SCAC 2004” nr. 163/2012, atașându-se un număr de 59 facturi fiscale și un număr de 59 CMR-uri din perioada august – noiembrie 2011.

În data de 13.11.2012, autoritățile fiscale maghiare au răspuns solicitărilor nr. 4399/2011 și nr. 163/2012, precizând că *„Am încercat să contactăm reprezentantul contribuabilului nostru, însă el/ea nu a apărut. Acesta este motivul pentru care nu am putut iniția acțiunea noastră de control. Adresa comerciantului nostru este (...), unde se află un*

sediu închiriat. Am făcut o cercetare la fața locului, la domiciliul reprezentantului firmei. Locația nu este potrivită pentru depo(...)rea bunurilor. Conform datelor noastre, această societate nu deține alte active imobiliare, astfel că nu putea stoca mărfuri în cantități mari. Pe baza celor mai sus menționate, nu putem să confirmăm/infirmăm tranzacțiile. Nu putem confirma livrările IC care au fost declarate de către contribuabilul dumneavoastră.”, „Contribuabilul dvs. a declarat achiziții IC în 2011. Iunie? Iulie, informații care sunt identice cu cele deținute de noi.”

Astfel, deși existau „suspiciuni” evidente privind realitatea tranzacțiilor derulate de societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...) cu societatea comercială (...), organele de inspecție fiscală nu au realizat nici un fel de diligențe în vederea solicitării de date suplimentare de la autoritățile maghiare, chiar dacă inspecția fiscală s-a derulat pe o perioadă relativ lungă de timp, respectiv în perioada iunie – octombrie 2013.

S-a reținut în rechizitoriu că în cuprinsul raportului de inspecție fiscală susmenționat, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că, societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...) a efectuat livrări intracomunitare și către un alt client maghiar, respectiv societatea comercială (...), operațiuni comerciale care au fost tratate din punct de vedere fiscal, în mod identic, ca și livrările intracomunitare efectuate către clientul (...).

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada octombrie 2011 – noiembrie 2012, în baza unui nr. de 39 facturi fiscale, societatea comercială S.C. (...) S.R.L. a înregistrat vânzări de produse din carne către societatea comercială (...), în valoare totală de 1.059.682 lei. Societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...) a încasat parțial contravaloarea facturilor fiscale susmenționate, rămânând neîncasată suma totală de 396.384 lei, pentru care s-a colectat taxă pe valoare adăugată în cuantum de 95.132 lei.

În cuprinsul raportului de inspecție fiscală, s-a menționat că, în cursul anului 2012, Garda Financiară – Secția Bihor a solicitat autorităților fiscale maghiare informații privind societatea comercială (...) și informații referitoare la realitatea operațiunilor. Organele fiscale maghiare au comunicat faptul că reprezentanții societății comerciale (...) nu au putut fi contactați și că agentul economic maghiar nu a declarat achizițiile intracomunitare provenind de la furnizorul S.C (...) S.R.L. (...).

Procurorul arată că echipa de inspecție fiscală coordonată de inculpata A nu putea să trateze diferit livrările intracomunitare efectuate de societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...) către clientul (...), întrucât și-ar fi contrazis propriile susțineri referitoare la modul de impunere a livrărilor intracomunitare efectuate de către societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...) către clientul (...).

Organele de urmărire penală au efectuat o analiză a modalității de efectuare a altor controale de către organele de inspecție fiscală și au reținut că în contradicție cu modul în care au fost tratate livrările intracomunitare efectuate de societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...), în cazul altor două inspecții fiscale efectuate la societățile comerciale S.C. (...) S.R.L. Oradea și S.C. (...) S.R.L. Oradea, echipele de inspecție fiscală nu au acordat scutirea de taxă pe valoare adăugată, pentru același gen de operațiuni comerciale, respectiv livrări intracomunitare efectuate către beneficiari din Ungaria.

Astfel, în urma inspecției fiscale efectuată la agentul economic S.C. (...) S.R.L. Oradea, s-a încheiat raportul de inspecție fiscală nr. F-BH/2014 din data de 04.07.2014, raport care poartă semnătura de aprobare a inculpatei A, în calitate de șef administrație adjunct – inspecție fiscală.

În legătură cu livrările intracomunitare efectuate de agentul economic S.C. (...) S.R.L. Oradea către clientul (...), în sumă de 204.114 lei, organele de inspecție fiscală au constatat că furnizorul din România nu au putut face dovada că bunurile au părăsit teritoriul național, motiv pentru care nu au aprobat scutirea de taxă pe valoare adăugată pentru respectivele operațiuni.

De asemenea, în urma inspecției fiscale efectuată la agentul economic S.C. (...) S.R.L. Oradea, s-a încheiat raportul de inspecție fiscală nr. F-BH 780/2014 din data de 02.09.2014,

raport care poartă semnătura de aprobare a inculpatei A, în calitate de șef administrație adjunct – inspecție fiscală.

Cu ocazia verificărilor efectuate, echipa de control fiscal a stabilit că, în cursul anului 2010, agentul economic susmenționat a efectuat livrări intracomunitare către același beneficiar din Ungaria, respectiv agentul economic (...), în sumă de 188.953 lei, reprezentând livrări de produse alimentare (zahăr). Pentru confirmarea realității livrărilor, echipa de control fiscal a întocmit o solicitare către organele fiscale maghiare, care au comunicat faptul că nu au putut identifica nici un reprezentant al agentului economic și că imobilul unde se află sediul social nu este adecvat pentru derularea de activități economice.

În acest context, echipa de control fiscal a stabilit că, în urma informațiilor primite de la autoritățile fiscale din Ungaria, există motive serioase pentru a presupune că achiziția intracomunitară aferentă livrării intracomunitare ar putea fi sustrasă de la plata taxei pe valoare adăugată în statul membru de destinație, motiv pentru care statul membru de plecare este obligat să refuze acordarea scutirii în favoarea furnizorului de bunuri și să îl oblige să plătească taxa pe valoare adăugată aferentă, pentru a evita ca operațiunile în cauză să fie sustrate oricărei impozitări.

Raportat la aspectele susmenționate, procurorul reține că este evident faptul că, inculpata A și-a respectat angajamentul asumat față de reprezentantul societății comerciale S.C. (...) S.R.L. (...), în sensul asigurării finalizării favorabile a inspecției fiscale efectuată la societatea comercială susmenționată și asigurării întocmirii unui raport de inspecție fiscală prin care să nu se constate în totalitate obligațiile fiscale datorate bugetului de stat.

Prin urmare, se reține că în baza înțelegerii prealabile, prin intermediul inculpatei B, denunțatorul (...) i-a remis inculpatei A suma de 6.000 euro, în două tranșe, respectiv: suma de 4.000 euro, în cursul lunii octombrie 2013, după primirea raportului de inspecție fiscală și suma de 2.000 euro, în cursul lunii februarie 2014. Remiterea sumei totale de 6.000 euro către inculpata A s-a efectuat fie în biroul acesteia din incinta Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor, fie în locuința acesteia din (...), aspecte ce rezultă din declarația denunțatorului (...) coroborată cu declarațiile martorilor (...) și (...), cu declarațiile inculpatei B și cu procesele verbale de redare a discuțiilor purtate în mediu ambiantal.

Se mai reține că inculpata B i-a solicitat de mai multe ori denunțatorului să achite și restul sumei de bani pretinse de către inculpata A, respectiv suma de 8.500 euro, numitul (...) comunicând de fiecare dată intenția de a achita suma integral, în funcție de disponibilitățile sale financiare.

Aspectele susmenționate ar rezulta din coroborarea autodenunțului și declarațiilor denunțatorului (...) cu denunțul și declarațiile inculpatei B, cu declarațiile martorilor (...) și (...), precum și cu procesele verbale de redare a discuțiilor purtate în mediu ambiantal.

Astfel, s-a arătat că în data de 31.07.2014, în incinta restaurantului Corsarul din Oradea, denunțatorul (...) și inculpata B au purtat următoarea discuție ambiantală:

.....
Din discuția ambiantală susmenționată, procurorul reține faptul că din suma de bani pretinsă inițial de către inculpata A, în legătură cu atribuțiile sale de serviciu, prin intermediul inculpatei B, funcționarul public a primit efectiv de la denunțatorul (...) suma de 6.000 euro. Totodată, din dialogul ambiantal susmenționat ar rezulta faptul că, pentru modalitatea favorabilă în care s-a finalizat inspecția fiscală și s-a întocmit raportul de inspecție fiscală, denunțatorul (...) ar mai avea o „datorie” față de inculpata A.

Denunțatorul (...) și-a exprimat din nou disponibilitatea de a remite și restul sumei de bani pretinse de inculpata A, fiind conștient de împrejurarea că, în raport de funcția publică deținută de inculpată („șef peste Direcția de Control”), activitatea comercială desfășurată de S.C. (...) S.R.L. (...) putea intra oricând în atenția organelor fiscale aflate în subordinea inculpatei A.

De altfel, inculpata B îi comunică denunțatorului (...) că inculpata A a așteptat remiterea următoarei tranșe din suma de bani pretinsă, pentru finalizarea favorabilă a inspecției fiscale efectuate la agentul economic S.C. (...) S.R.L. (...)

.....
Totodată, în data de **06.05.2015**, în timp ce se aflau pe terasa restaurantului Corsarul din Oradea, denunțatorul (...) a purtat cu inculpata B, următoarea discuție ambiantală:

.....

Se arată că și din această discuție ambiantală rezultă, fără putință de tăgadă faptul că, din suma totală de bani pretinsă de inculpata A, prin intermediul inculpatei B, funcționarul public a primit efectiv de la denunțatorul (...) suma de 6.000 euro, cu ajutorul aceluiași intermediar. De asemenea, din discuția ambiantală susmenționată rezultă și împrejurarea că, în baza înțelegerii prelabile, ar mai fi de achitat o sumă de bani către inculpata A, denunțatorul (...) cerându-și scuze că a întârziat cu remiterea următoarei tranșe din suma de bani pretinsă de funcționarul public („*Tu să vorbești și acolo și spune-i că mii de scuze...*”).

La data de 26.05.2015, organele de urmărire penală au procedat la prinderea în flagrant a inculpatei B, în timp ce aceasta a primit de la denunțatorul (...) suma de 8.500 euro, reprezentând ultima tranșă din suma de bani pretinsă de către inculpata A.

Cu ocazia remiterii, respectiv primirii sumei de 8.500 euro, denunțatorul (...) a purtat următoarea discuție ambiantală cu inculpata B:

.....

Din discuția ambiantală susmenționată rezultă faptul că, în perioada februarie 2014 – mai 2015, inculpata A s-a mai întâlnit cu inculpata B, context în care inculpata A și-ar fi exprimat nemulțumirea că „*am așteptat atâta*” și că „*omu' nu ne-o cautat...*”.

Afirmațiile făcute de inculpata B, pe parcursul discuției ambiantale avută cu denunțatorul (...) la data de 26.05.2015, s-ar corobora în opinia procurorului cu comunicația telefonică (sms-ul) transmis de către inculpata A către inculpata B în data de 01.08.2014, ora 15.14.23, având următorul conținut „*ar fi bine până la cinci*”.

Procurorul reține că mesajul susmenționat demonstrează că, în ziua imediat următoare discuției ambiantale purtate de inculpata B cu denunțatorul (...) la data de 31.07.2014, inculpata B s-a întâlnit cu inculpata A.

În continuarea discuției ambiantale din data de 26.05.2015, inculpata B poartă următorul dialog cu numitul (...), pe parcursul căruia denunțatorul primește asigurări că inculpatei A i-au fost transmise scuze pentru întârzierea remiterii următoarei tranșe din suma de bani pretinsă de funcționarul public, transmiterea scuzelor fiind efectuată în speranța de a se menține „ușa deschisă”:

.....

De asemenea, inculpata B îl asigură din nou pe denunțatorul (...) că a întreținut o relație de prietenie cu inculpata A („*acuma și astea, știi tu, nu se cumpără, se clădesc în timp!*”), relație care i-a permis funcționarului public să apeleze la ajutorul contabilei, pentru intermedierea preunderii și primirii sumelor de bani, cu titlu de mită.

În rechizitoriu se arată că în data de **26.05.2015**, în legătură cu primirea de către inculpata B de la denunțatorul (...) a sumei de 8.500 euro, reprezentând ultima tranșă din suma de bani pretinsă de către inculpata A, se poartă următoarea discuție ambiantală:

.....

În data de 26.05.2015, în momentul în care a ieșit din imobilul situat în (...), înainte de a se urca în autoturismul marca Audi A7, înmatriculat sub nr. (...), inculpata B a fost oprită de organele de urmărire penală, moment în care aceasta a încercat să scoată de sub haină suma de bani primită de la denunțator învelită într-un șervețel și să o introducă într-o geantă din autoturism. Fiind întrebată de procurorul de caz dacă deține sume de bani asupra sa, inculpata B a răspuns afirmativ, fără să poată preciza cuantumul sumelor de bani deținute, menționând că suma de 8.500 euro din șervețel îi aparține.

În data de 26.05.2015, inculpata B a formulat un denunț, prin care a confirmat, în opinia acuzării, starea de fapt susmenționată și a precizat că, în cursul aceleiași zile, conform înțelegerii anterioare avute cu inculpata A, urma să-i remită acesteia o parte din suma de bani pretinsă, remiterea sumei de bani urmând să fie efectuată fie la domiciliul inculpatei A, fie la biroul acesteia din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor.

În aceeași zi, inculpata B s-a deplasat la biroul inculpatei A din incinta Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor, în vederea remiterii către aceasta a unei tranșe din suma de bani pretinsă de la denunțatorul (...).

Se reține că, cu această ocazie, inculpata A a confirmat existența înțelegerii prealabile cu inculpata B și cu numitul (...), înțelegere referitoare la remiterea unor sume de bani de către denunțator către funcționarul public, prin intermediul contabilei B.

Cu toate acestea, inculpata A ar fi amânat primirea următoarei tranșe din suma de bani pretinsă de la denunțatorul (...), susținând că în momentul respectiv este preocupată de pregătirea și susținerea unui examen.

De asemenea, în urma probelor administrate în cauză, a rezultat faptul că, amânarea primirii următoarei tranșe din suma de bani pretinsă de la denunțatorul (...) s-a făcut și în contextul în care inculpata A avea cunoștință de împrejurarea că, în cursul anului 2014, Direcția Regională Antifraudă Fiscală 6 Oradea efectuase un control fiscal la agentul economic S.C. (...) S.R.L. (...) și sesizase organele de urmărire penală.

Astfel, prin adresa nr. A-FBH7415 din data de **20.07.2016**, Direcția Regională Antifraudă Fiscală 6 Oradea a comunicat organelor de urmărire penală procesul verbal de control nr. 2551 din data de 01.07.2014, în legătură cu verificările efectuate la agentul economic S.C. (...) S.R.L. (...), precum și **sesizarea penală nr. 1234051/21.07.2014**, care a fost transmisă Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor.

Împrejurarea că inculpata A avea cunoștință despre controlul efectuat de către Direcția Regională Antifraudă Fiscală 6 Oradea la agentul economic S.C. (...) S.R.L. (...) și despre sesizarea organelor de urmărire penală rezultă, în opinia procurorului, fără putință de tăgadă, din discuția ambiantală purtată de inculpata A cu inculpata B în data de **26.05.2015**, după cum urmează:

.....
În rechizitoriu se mai arată că în data de 26.05.2015, în biroul său din incinta Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor, inculpata A a purtat o discuție ambiantală cu inculpata B, astfel:

.....
Din discuția ambiantală susmenționată, procurorul arată că rezultă înțelegerea infrațională între inculpatele A și B, în legătură cu pretinderea și primirea unor sume de bani de la denunțatorul (...), în legătură cu atribuțiile de serviciu ale inculpatei A.

Se arată că în momentul în care inculpata B aduce în discuție situația denunțatorului (...) („*O apărut pe planetă (...). O apărut pă planetă și...*”), afirmațiile inculpatei A demonstrează că aceasta avea cunoștință despre persoana denunțatorului (...) și despre problemele de natură fiscală ale agentului economic S.C. (...) S.R.L. (...) („*Lasă-l în pace pă (...)* *cu problemele lui. Nu...*”, „*Nu mă complica... cu problemele lui...*”).

Data fiind împrejurarea că, în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, inculpata A a coordonat numeroase verificări fiscale efectuate la diferiți agenți economici, inculpata A ar fi trebuit să-i solicite precizări inculpatei B despre persoana lui (...).

În al doilea rând, pretinderea de către inculpata A a unor foloase necuvenite (sume de bani) de la denunțatorul (...), prin intermediul inculpatei B, ar rezulta din însăși afirmațiile făcute de inculpata A, ca răspuns la susținerile inculpatei B.

Astfel, pe parcursul discuției ambientale din data de 26.05.2015, în mod repetat (respectiv de opt ori), inculpata B face trimitere la existența unei „datorii vechi” a denunțatorului (...) față de inculpata A („*Nu vă complic, îs alea vechi, de demult și m-am bucurat că totuși și-o adus aminte să respecte că...*”, „*El știa că o rămas dator, io nu l-am mai văzut din vară. Și ... nu are nicio pretenție. Asta o fost o datorie veche și ...*”, „*Îi datoria veche ...[neinteligibil]... (n.n.- vorbește în șoptă)*”, „*Cu datoria aia veche, de demult! (n.n.- vorbește în șoptă)*”, „*Îi datoria veche, de demult!*”, „*Îi datoria veche...*”, „*Îi o datorie veche, lăsați-o vântului!*”, „*Da' mă-ntâlnesc cu omu'... îi datorie veche, o să creadă că i-am cerut eu!*”), în timp ce inculpata A, nici măcar o singură dată, nu neagă că ar exista o „datorie veche” a denunțatorului (...) față de aceasta.

Se reține în rechizitoriu că este evident că în situația în care inculpata A nu ar fi pretins foloase necuvenite de la denunțatorul (...), prin intermediul inculpatei B, atunci funcționarul public și-ar fi exprimat indignarea, ar fi solicitat explicații suplimentare contabilei (despre ce datorie veche vorbești?) și ar fi negat cu vehemență existența „datoriei vechi”, recurgând la afirmații de genul: nu știu despre ce vorbești sau (...) nu are nicio datorie față de mine.

Împrejurarea că inculpata A a pretins foloasele necuvenite de la denunțatorul (...) și a apelat la ajutorul inculpatei B pentru transmiterea pretinderii și, ulterior, pentru primirea efectivă a sumelor de bani, este demonstrată și de celelalte afirmații făcute de inculpatele A și B, pe parcursul discuției ambientale din data de 26.05.2015.

Astfel, ca răspuns la afirmațiile inculpatei B („*Da' mă-ntâlnesc cu omu'... îi datorie veche, o să creadă că i-am cerut eu!*”, „*Da' o să creadă că i-am cerut eu, dacă nu vi-i las!*”), inculpata A precizează următoarele: „*(...)! Tu mă cre...? Suntem oameni se... femei serioase!*”, „*Du-te! Te rog frumos! Hai, că am de lucru! Mă-nțelegi?*”, confirmând, în opinia procurorului, practic că pretinderea foloaselor necuvenite de la denunțatorul (...) îi aparține.

Se arată în rechizitoriu că în ceea ce privește primirea următoarei tranșe din suma de bani pretinsă de la denunțatorul (...), reprezentând o parte din „datoria veche”, deși a recunoscut existența „datoriei”, inculpata A a amânat momentul încasării efective a sumei de bani pentru o dată ulterioară: „*Ăsta-l iei de-aici!*”, „*O iei la tine. Altădată ne-ntâlnim! În momentul ăsta îl iei de aici!*”, „*O iei, ne-ntâlnim altădată!*”, „*Altădată!*”, „*Nu-n acest moment!*”, „*Ne mai întâlnim ... cândva.*”, „*Vorbim noi.*”, „*Te rog frumos, ia-l și...! Vorbim peste o lună!*”.

Replicile inculpatei B, ca răspuns la afirmațiile inculpatei A, respectiv „*Vorbim peste o lună? Da' nu pot să-i țin la mine!?*”, „*Da' mă-ntâlnesc cu omu'... îi datorie veche, o să creadă că i-am cerut eu!*”, „*Da' o să creadă că i-am cerut eu, dacă nu vi-i las!*”, „*Dacă știam, nici nu-i luam, na, deci serios!*”, „*Da' nu mă-ntâlnesc cu el, că-i la vântu', o plecat la București. Cum să-i țin?*”, „*Trec deseară pe la dumneavoastră?*”, demonstrează, în opinia acuzării, cu prisosință faptul că suma totală de 14.500 euro a fost pretinsă de către inculpata A, pentru a asigura finalizarea favorabilă a inspecției fiscale efectuată la societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...) și pentru a asigura întocmirea unui raport de inspecție fiscală prin care să nu se constate în totalitate obligațiile fiscale datorate bugetului de stat.

Procurorul arată că din această discuție ambientală, rezultă faptul că inculpata A era destinatarul sumelor de bani remise de către denunțatorul (...).

S-a mai precizat că în ipoteza în care nu ar fi existat o înțelegere infracțională între inculpatele A și B, în legătură cu tranșa de bani reprezentând „datoria veche” a denunțatorului (...) către funcționarul public, inculpata A ar fi respins în mod categoric atât primirea vreunei sume de bani, cât mai ales orice discuție și orice referire la existența unei „datorii vechi”.

S-a mai precizat și faptul că inculpata A mai purtase discuții cu inculpata B pe marginea controlului realizat de Direcția Regională Antifraudă Fiscală 6 Oradea la agentul economic S.C. (...) S.R.L. (...) „*atuncea le-o constatat lor sume foarte mari*”, funcționarul public afirmând că o va anunța pe contabilă în momentul reluării inspecției fiscale „*O să-ți transmit*”, în virtutea relației existente „*cu tine am o altă relație!*”.

În rechizitoriu s-a arătat că în perioada imediat următoare datei de 26.05.2015, inculpata A a aflat despre obiectul prezentei cauze, împrejurare ce rezultă atât din coroborarea înscrisurilor existente la dosar cu declarațiile martorilor (...) și (...), cât și din susținerile făcute de inculpata A în fața judecătorului de drepturi și libertăți de la Tribunalul Bihor, cu ocazia soluționării propunerii de arestare preventivă a inculpatei.

Astfel, la data de 31 iulie 2015, cu ocazia ședinței lunare de pregătire profesională a personalului din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor – Activitatea de Inspecție Fiscală, inculpata A le-a relatat subordonaților faptul că „*i s-a organizat o înscenare, care nu a reușit*” (aspect ce rezultă din declarațiile martorilor (...) și (...)), în condițiile în care primul act de procedură din prezenta cauză, la care a avut acces inculpata A, a fost adresa nr. 67/P/2014 din data de 20 august 2015, prin care s-a solicitat Agenției

Naționale de Administrare Fiscală – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor să procedeze la predarea unor înscrisuri referitoare la controalele fiscale/inspecțiile fiscale efectuate la societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...).

Pe de altă parte, în fața judecătorului de drepturi și libertăți de la Tribunalul Bihor, inculpata A a recunoscut faptul că, ulterior datei de 26.05.2015, după aproximativ două zile, a aflat despre obiectul prezentei cauze penale. Totodată, inculpata A a precizat și împrejurările în care a aflat despre existența prezentei cauze, susținând că martorii (...) și (...) i-ar fi comunicat aceste aspecte și că persoanele susmenționate au aflat de la inculpata B.

Fiind audiați, numiții (...) și (...) au negat că ar fi avut cunoștință despre faptele de corupție săvârșite de inculpata A și că ar fi discutat cu cineva despre fapte de corupție aflate în investigarea organelor de urmărire penală.

În cauză, organele de urmărire penală au procedat și la audierea martorului (...), soțul inculpatului A. În urma examinării declarației martorului (...), prin raportare la declarația inculpatei A dată în fața judecătorului de drepturi și libertăți de la Tribunalul Bihor, s-a constatat faptul că există contradicții evidente asupra unor aspecte deosebit de importante.

Astfel, inculpata A a declarat că, ulterior datei de 26.05.2015, într-o zi de sâmbătă, numitul (...) a fost contactat telefonic de către numitul (...), în timp ce numitul (...) susține că, ulterior datei de 26.05.2015, într-o zi de joi, a fost contactat telefonic de către mama sa, iar nu de către numitul (...).

De asemenea, inculpata A susține că, în ziua în care numitul (...) l-a contactat telefonic pe numitul (...), numai acesta din urmă s-a deplasat în localitatea Săcădat, pentru a se întâlni cu numitul (...). Inculpata A mai susține că abia în ziua următoare, respectiv duminică, s-a deplasat împreună cu numitul (...) în localitatea Săcădat, pentru a se întâlni cu numitul (...). În contradicție cu susținerile inculpatei A, numitul (...) a declarat că, în chiar ziua în care a fost contactat telefonic de către mama acestuia, respectiv sâmbăta, împreună cu inculpata A, s-au deplasat în localitatea Săcădat și s-au întâlnit cu numitul (...).

Inculpata A a depus la dosarul cauzei listingul apelurilor telefonice efectuate de către numitul (...) în perioada 27.05.2015 – 26.06.2015, rezultând faptul că, în perioada 27.05.2015 – 06.06.2015, numitul (...) a purtat câteva convorbiri telefonice cu numitul (...), însă nu s-a putut stabili conținutul concret al convorbirilor telefonice. Împrejurarea că, în perioada respectivă, s-au purtat câteva convorbiri telefonice între numiții (...) și (...), este explicabilă, prin prisma faptului că aceștia erau și prieteni și vecini.

Având în vedere cele de mai sus, deși s-a demonstrat că inculpata A a aflat despre obiectul prezentei cauze, totuși s-a apreciat că nu există suficiente date și indicii pe baza cărora să se poată formula acuzații penale față de persoanele, cu privire la care inculpata A susține că ar fi implicate în deconspirarea cauzei.

Comportamentul adoptat de inculpata A ulterior momentului în care a luat cunoștință de obiectul prezentei cauze, demonstrează, o dată în plus, că inculpata A a săvârșit infracțiunea de luare de mită, în legătură cu denunțatorul (...) și cu inspecția fiscală efectuată la agentul economic S.C. (...) S.R.L. (...) și că inculpata A este de rea-credință și a încercat să zădărnicească aflarea adevărului în cauză și să-și preconstruiască probe în apărare.

În acest context, cu ocazia convorbirii telefonice din data de **25.06.2015**, inculpata A a încercat să-și combată propriile afirmații din data de 26.05.2015, când a amânat pentru o dată ulterioară „*Vorbim peste o lună!*” primirea următoarei tranșe din suma de bani pretinsă de la denunțatorul (...).

În data de 14.07.2016, cu ocazia audierii în calitate de suspect, în prezența apărătorului ales – avocat (...), inculpata B a recunoscut săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina acesteia și a descris în amănunt împrejurările în care a comis fapta. Totodată, în data de 15.07.2016, cu ocazia audierii în calitate de inculpat, în prezența apărătorului ales – avocat (...), inculpata B a precizat că își menține în totalitate declarația de suspect dată în cauză.

În fața organelor de urmărire penală, inculpata A a refuzat să facă declarații, prevalându-se de dreptul la tăcere. Chiar și după consultarea dosarului de urmărire penală,

inculpata A și-a rezervat dreptul de a nu face nicio declarație, în fața organelor de urmărire penală, refuzând orice colaborare cu organele de anchetă.

În fața judecătorului de drepturi și libertăți de la Tribunalul Bihor, cu ocazia soluționării propunerii de arestare preventivă formulată de Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea, inculpata A a negat comiterea infracțiunii de luare de mită, în legătură cu pretinderea și primirea unor sume de bani de la denunțatorul (...), prin intermediul inculpatei B.

În urma examinării declarației date în fața judecătorului de drepturi și libertăți de la Tribunalul Bihor, a rezultat faptul că, în cea mai mare parte, inculpata A se referă la aspecte colaterale de natură fiscală, care nu vizează efectiv fondul acuzațiilor care i se aduc, respectiv comiterea infracțiunii de luare de mită, constând în aceea că, prin intermediul inculpatei B, a pretins și primit foloase necuvenite (sume de bani) de la denunțatorul (...), în legătură cu inspecția fiscală efectuată la agentul economic S.C. (...) S.R.L. (...).

Procurorul arată că deși susținerile inculpatei A nu vizează însuși fondul acuzațiilor ce i se aduc, va face totuși câteva precizări, în scopul evidențierii relei-credințe a acesteia.

Astfel, inculpata A se prevaleară de experiența sa în materie fiscală și susține că nu a favorizat agentul economic S.C. (...) S.R.L. (...).

Se impune precizarea că, prevederile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind codul de procedură fiscală, în vigoare la data săvârșirii faptelor, stipulau următoarele: *„organul fiscal este obligat să aplice **unitar** prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.”*

Din probele administrate în cauză, ar rezulta că, în calitatea acesteia de șef serviciu persoane juridice 4 și, ulterior, șef administrație adjunct – inspecție fiscală în cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor, inculpata A a aplicat neunitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României. Această împrejurare rezultă, cu certitudine, din simpla comparare a raportului de inspecție fiscală întocmit în cazul agentului economic S.C. (...) S.R.L. (...) cu rapoartele de inspecție fiscală întocmite în cazul agenților economici S.C. (...) S.R.L. Oradea și S.C. (...) S.R.L. Oradea, înscrisuri care poartă semnătura de avizare sau aprobare a inculpatei A.

De asemenea, inculpata A a precizat că se putea dispune oricând reluarea inspecției fiscale în cazul agentului economic S.C. (...) S.R.L. (...).

Procedura reverificării în cadrul unei inspecții fiscale a aceluiași agent economic este reglementată de prevederile art. 105¹ alin. 2 și alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, potrivit cărora: *„Prin reverificare se înțelege inspecția fiscală efectuată ca urmare a apariției unor date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor, care influențează rezultatele acestora. „Prin date suplimentare se înțelege informații, documente sau alte înscrisuri obținute ca urmare a unor controale încrucișate, inopinate ori comunicate organului fiscal de către organele de urmărire penală sau de alte autorități publice ori obținute în orice mod de organele de inspecție, de natură să modifice rezultatele inspecției fiscale anterioare.”*

Se arată că din înscrisurile existente la dosar reiese că, cu ocazia finalizării inspecției fiscale la agentul economic S.C. (...) S.R.L. (...), inculpata A a ignorat răspunsurile transmise de autoritățile fiscale maghiare (formularele SCAC) și datele comunicate de Garda Financiară – Secția Bihor, din care rezulta existența unor suspiciuni de fraudă fiscală și nu a efectuat niciun demers impus de prevederile art. 94 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, pentru *„verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.”*

În urma examinării înscrisurilor transmise de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor, prin adresa nr. 6086/24.08.2015, respectiv formulare SCAC, răspunsuri, adrese, anexe referitoare la agentul economic S.C. (...) S.R.L. (...), nu au fost

identificate solicitări de informații transmise de organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor către autoritățile fiscale din Ungaria, în legătură cu societățile comerciale (...) și (...).

În data de 03.08.2016, apărătorul ales al inculpatei A a depus un memoriu, prin care a invocat câteva aspecte care, în opinia procurorului, nu vizează fondul acuzațiilor aduse inculpatei, ci diverse chestiuni colaterale de natură fiscală.

Astfel, prin apărător ales, inculpata A a invocat faptul că nu există nicio dispoziție legală care să-i interzică să se deplaseze la sediul unui agent economic, pe parcursul desfășurării unei inspecții fiscale.

Cu privire la acest aspect, în rechizitoriu s-a arătat că nicio dispoziție legală nu-i permite șefului de serviciu inspecție fiscală să însoțească echipa de inspecție fiscală desemnată la sediul unui agent economic, cu privire la care se desfășoară o inspecție fiscală. Însă, este cu desăvârșire interzis ca, pe parcursul unei inspecții fiscale, șeful serviciului de inspecție fiscală și echipa de control fiscal să se deplaseze cu reprezentanții agentului economic controlat la un restaurant și să servească masa împreună, iar consumația să fie achitată de către reprezentantul societății comerciale supuse inspecției fiscale, aspecte ce rezultă din declarația denunțatorului (...) coroborată cu declarația inculpatei B și cu declarațiile martorilor (...), (...) și (...).

Referitor la faptul că, pe avizul de inspecție fiscală emis pentru agentul economic S.C. (...) S.R.L. (...), inculpata A a fost menționată ca persoană de contact, iar nu unul dintre membrii echipei de control fiscal, se precizează că, în conformitate cu prevederile Ordinului nr. 1384/2004 al Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, avizul de inspecție fiscală se întocmește de către echipa de inspecție fiscală, șeful de serviciu avizează doar exemplarul 2 al avizului, în timp ce exemplarul 1 destinat agentului economic este semnat doar de conducătorul activității de inspecție fiscală.

Astfel, în contextul în care avizul de inspecție fiscală este întocmit de echipa de control fiscal, nu există nicio justificare rezonabilă a menționării inculpatei A ca persoană de contact, în cazul inspecției fiscale efectuată la agentul economic S.C. (...) S.R.L. (...).

Prezența inculpatei A la sediul agentului economic S.C. (...) S.R.L. (...) și menționarea acesteia ca persoana de contact pe avizul de inspecție fiscală nu fac decât să întărească convingerea că inculpata A manifesta un interes aparte față de agentul economic susmenționat și să-l asigure pe reprezentantul societății comerciale S.C. (...) S.R.L. (...) că va „rezolva” rezultatele controlului.

În ceea ce privește cea de-a doua faptă reținută în sarcina inculpatei A, se arată ca la data de 25.08.2015, în calitate de administrator al societății comerciale S.C. (...) S.A. Oradea, numitul (...) a formulat un autodenunț la Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea, prin care a sesizat organele de urmărire penală cu privire la comiterea unei infracțiuni de corupție de către numita A, în calitate de șef Serviciu Persoane Juridice 5 și, ulterior, șef administrație adjunct – inspecție fiscală în cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor – Activitatea de Inspecție Fiscală.

S-a reținut ca începând cu anul 2012, în mod repetat, societatea comercială S.C. (...) S.A. Oradea s-a aflat în atenția organelor de control fiscal din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor, unul dintre cele mai importante aspecte avute în vedere la efectuarea controalelor fiscale fiind reprezentat de sumele semnificative pe care societatea le avea înregistrate ca taxă pe valoare adăugată de rambursat de la bugetul de stat.

Astfel, în data de 17.10.2012, sub coordonarea inculpatei A, echipa de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor – Activitatea de Inspecție Fiscală a întocmit raportul de inspecție fiscală nr. 1018/2012, prin care s-a finalizat inspecția fiscală efectuată la societatea comercială S.C. (...) S.A. Oradea.

Inspecția fiscală susmenționată s-a efectuat din dispoziția Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, ca urmare a admiterii contestației formulate de societatea comercială S.C. (...) S.A. Oradea împotriva raportului de inspecție fiscală nr. 35961/20.08.2010, prin care s-a stabilit că societatea

comercială nu beneficia de dreptul de deducere pentru suma totală de 4.097.518 lei, aferentă unor cheltuieli înregistrate în perioada ianuarie 2004 – septembrie 2005, rezultând un impozit pe profit suplimentar în cuantum de 852.520 lei și accesoriile aferente în cuantum de 1.630.628 lei.

În ziua finalizării inspecției fiscale și a întocmirii raportului de inspecție fiscală nr. 1018/17.10.2012, din dispoziția denunțatorului (...), numita (...) – economist în cadrul societății comerciale S.C. (...) S.A. Oradea – i-a remis inculpatei A șapte baxuri (42 sticle) de ulei de floarea soarelui marca Floriol și patru baxuri (24 sticle) de ulei de măsline, în valoare totală de 617,59 lei. Astfel, conform facturii fiscale nr. 93015376/24.10.2012, în data de 17.10.2012, au fost ridicate cu titlu de protocol cantitatea de 24 sticle ulei de măsline și 42 sticle ulei de floarea soarelui Floriol, aspecte ce rezultă din declarația denunțatorului (...) coroborat cu declarațiile martorilor (...) și (...) și cu înscrisurile existente la dosar.

Întreaga cantitate de ulei de măsline și de ulei de floarea soarelui a fost remisă inculpatei A la domiciliul acesteia din (...).

În consecință, în urma verificărilor efectuate de către echipa de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor – Activitatea de Inspecție Fiscală s-a constatat faptul că societatea comercială S.C. (...) S.A. Oradea beneficiază de dreptul de deducere pentru suma de 4.094.518 lei, aferentă cheltuielilor înregistrate în perioada ianuarie 2004 – septembrie 2005, stabilindu-se ca debite suplimentare numai majorări de întârziere în cuantum de 2.474 lei și penalități de întârziere în cuantum de 284 lei, debite rezultate din neplata la termen a impozitului pe profit. De asemenea, în urma inspecției fiscale efectuate la agentul economic S.C. (...) S.A. Oradea, organele fiscale au emis decizia de impunere și dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală.

Înscrisurile susmenționate au fost avizate de către inculpata A, în calitate de șef serviciu persoane juridice 5 în cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor, după care au fost comunicate denunțatorului (...) în data de 17.10.2012.

Procurorul retine ca verificările efectuate de către echipa de inspecție fiscală au avut un caracter pur formal, acestea având la bază strict înscrisurile prezentate de către reprezentanții societății comerciale S.C. (...) S.A. Oradea.

În contextul în care agentul economic S.C. (...) S.A. Oradea era înregistrat în evidențele Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor ca având de recuperat de la bugetul de stat sume importante de bani, cu titlu de taxă pe valoare adăugată de rambursat, în calitate de șef serviciu persoane juridice 5 și, ulterior, șef administrație adjunct – inspecție fiscală în cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor – Activitatea de Inspecție Fiscală, inculpata A a continuat să primească diferite produse alimentare de la reprezentantul societății comerciale susmenționate.

Astfel, în data de 20.12.2012, din dispoziția denunțatorului (...), după ce în prealabil au ridicat cu titlu de protocol două baxuri (12 sticle) de ulei de măsline Floriol, în valoare totală de 119.34 lei, numiții (...) și (...) s-au deplasat la domiciliul inculpatei A din (...), unde i-au remis funcționarului public produsele alimentare susmenționate, aspecte ce rezultă din declarația denunțatorului (...) coroborat cu declarațiile martorilor (...) și (...) și cu înscrisurile existente la dosar, respectiv factura fiscală nr. 93016908/20.12.2012.

În cursul lunii august 2014, în urma solicitării Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Cluj Napoca, sub coordonarea inculpatei A, organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor – Activitatea de Inspecție Fiscală au efectuat un control inopinat la agentul economic S.C. (...) S.A. Oradea, având ca obiect evaluarea riscului fiscal pentru perioada 01.01.2011 – 31.12.2013. Prin încălcarea procedurii pentru solicitarea și efectuarea controlului inopinat, inculpata A l-a anunțat în prealabil pe denunțatorul (...) că urmează să fie efectuat un control „inopinat” la societatea comercială S.C. (...) S.A. Oradea, informându-l totodată și cu privire la obiectul controlului.

Se reține în rechizitoriu ca relevantă sub acest aspect, convorbirea telefonică purtată de inculpata A cu denunțatorul (...), în data de 05.08.2014, în jurul orelor 17.56, după cum urmează:

.....

Din convorbirea telefonică susmenționată, procurorul reține că pe lângă încălcarea procedurii pentru solicitarea și efectuarea controlului inopinat, a rezultat existența unei relații aparte între inculpata A și numitul (...), în baza căreia funcționarul public îi comunică denunțatorului că nu este cazul să se deplaseze personal la Oradea.

De asemenea, se impune precizarea că, în momentul respectiv, inculpata A avea reprezentarea faptului că agentul economic S.C. (...) S.A. Oradea figura în baza de date a Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor cu sume importante de bani reprezentând taxă pe valoare adăugată de rambursat de la bugetul de stat.

Ulterior încunoștințării denunțatorului (...), în calitate de șef administrație adjunct – inspecție fiscală, inculpata A a procedat la semnarea ordinelor de serviciu, prin care le-a desemnat pe consilierii fiscali (...) și (...) (care au efectuat inspecția fiscală și la societatea comercială S.C. (...) S.R.L. (...)) să efectueze controlul „inopinat” la societatea comercială S.C. (...) S.A. Oradea.

Controlul fiscal s-a efectuat doar pe baza înscrisurilor și explicațiilor furnizate de către reprezentantul societății comerciale S.C. (...) S.A. Oradea și s-a finalizat prin întocmirea procesului verbal de control nr. 732 din data de 11.08.2014. În cuprinsul procesului verbal de control nr. 732/11.08.2014, sub coordonarea inculpatei A, echipa de control fiscal a menționat următoarele: „În urma verificării efectuate am constatat că la data de 30.06.2014, societatea are în sold TVA de recuperat în sumă de 941.713 lei nesolicitată la rambursare. Din analiza efectuată cu ocazia controlului, am constatat că TVA de recuperat în sumă de 782.317 lei provine din anul 2012, în cea mai mare parte din trimestrul II 2012”

În data de 13.08.2014, echipa de control fiscal din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor – Activitatea de Inspecție Fiscală a completat fișa de risc fiscal pentru agentul economic S.C. (...) S.A. Oradea, în cuprinsul căreia s-a menționat că societatea comercială figurează cu taxă pe valoare adăugată nesolicitată la rambursare în cuantum 941.713 lei, pentru care reprezentanții contribuabilului nu s-au hotărât cu privire la solicitarea de rambursare a soldului sumei negative a taxei pe valoare adăugată.

Prin urmare, în cazul agentului economic S.C. (...) S.A. Oradea, inculpata A a avut cunoștință despre situația taxei pe valoare adăugată de rambursat de la bugetul de stat, încă din data de 17.10.2012, când a avizat finalizarea inspecției fiscale la societatea comercială susmenționată, prin încheierea raportului de inspecție fiscală nr. 1018/17.10.2012.

Astfel, procurorul reține că atât inculpata A, cât și denunțatorul (...) cunoșteau împrejurarea că agentul economic S.C. (...) S.A. Oradea depindea într-o mare măsură de conduita organului fiscal, respectiv Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor – Activitatea de Inspecție Fiscală, în cazul în care reprezentanții acestuia solicitau rambursarea de la bugetul statului a soldului sumei negative a taxei pe valoare adăugată.

S-a mai reținut că, în data de 07.08.2014, înainte cu o zi de emiterea ordinelor de serviciu pentru echipa de control fiscal, inculpata A a trimis-o pe subordonata sa (...) la sediul agentului economic S.C. (...) S.A. Oradea, pentru a discuta cu martorul (...), în legătură cu controlul „inopinat” ce urma să se desfășoare, aspect ce rezultă din convorbirea telefonică purtată de inculpata A cu martorul (...) în data de 07.08.2016:

.....

În cursul lunii septembrie 2014, după data de 08.09.2014, din dispoziția denunțatorului (...), martorii (...) și (...) – economist în cadrul societății comerciale susmenționate – s-au deplasat la domiciliul inculpatei A din (...) și i-au remis acesteia un bax (6 sticle) de ulei de măsline, în valoare de 80.10 lei și trei baxuri (18 sticle) de ulei de floarea soarelui Floriol, în valoare de 66,29 lei, aspecte ce rezultă din declarația denunțatorului (...) coroborată cu declarațiile martorilor (...) și (...) și cu înscrisurile existente la dosar, respectiv factura nr. 93034477/13.08.2014 și bonul fiscal emis de societatea comercială S.C. (...) S.R.L. nr. BH0541034530/08.09.2014.

În ceea ce privește baxul de ulei de măsline, în valoare de 80,10 lei, conform declarației denunțatorului (...) coroborată cu declarațiile martorilor (...) și (...), întrucât acest produs alimentar nu se regăsea pe stocul agentului economic S.C. (...) S.A. Oradea, din dispoziția numitului (...), martorul (...) a cumpărat uleiul de măsline de la societatea comercială S.C. (...) S.R.L., după care uleiul de măsline a fost remis inculpatei A la domiciliul acesteia din (...).

De asemenea, în cursul lunii decembrie 2014, din dispoziția denunțatorului (...), numiții (...) și (...) s-au deplasat la domiciliul inculpatei A din (...) și i-a remis acesteia două baxuri (12 sticle) de ulei de floarea soarelui Floriol, în valoare de 44,64 lei, aspecte ce rezultă din declarația denunțatorului (...) coroborată cu declarațiile martorilor (...) și (...) și cu înscrisurile existente la dosar, respectiv factura nr. 93038606/08.12.2014.

Conform declarațiilor denunțatorului (...) coroborate cu declarațiile martorilor (...) și (...) și cu înscrisurile existente la dosarul cauzei, inculpata A nu a achitat contravaloarea produselor alimentare primite de la reprezentanții agentului economic S.C. (...) S.A. Oradea.

S-a mai reținut că inculpata A cunoștea împrejurarea că societatea comercială S.C. (...) S.A. Oradea figura în evidențele Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor cu sume mari reprezentând taxă pe valoare adăugată de rambursat de la bugetul de stat, societatea având posibilitatea de a solicita oricând rambursarea acestei sume de bani și că plata de la bugetul statului a sumelor de bani depindea de rezultatul verificărilor efectuate de către organele de inspecție fiscală.

În acest context, în cursul lunii martie 2015, sub coordonarea inculpatei A, organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Bihor – Activitatea de Inspecție Fiscală au efectuat o nouă inspecție fiscală la societatea comercială S.C. (...) S.A. Oradea, având ca obiect tocmai solicitarea de rambursare a soldului sumei negative a taxei pe valoare adăugată în cuantum de 1.117.037 lei.

Inspecția fiscală s-a finalizat prin întocmirea raportului de inspecție fiscală nr. 129/05.03.2015, aprobat de către inculpata A, dispunându-se rambursarea către societatea comercială S.C. (...) S.A. Oradea a sumei de 1.116.632 lei. Inspecția fiscală a avut un caracter pur formal, organele fiscale limitându-se doar să constate că taxa pe valoare adăugată deductibilă provine din taxa pe valoare adăugată aferentă facturilor de consultanță, de audit și de pază.

Pe parcursul convorbirii telefonice purtate între inculpata A și denunțatorul (...) în data de 05.08.2014, în jurul orelor 17.56, inculpata A a confirmat primirea produselor alimentare trimise de către denunțator:

.....
În fața organelor de urmărire penală, inculpata A a refuzat să facă declarații, prevalându-se de dreptul la tăcere. În fața judecătorului de drepturi și libertăți de la Tribunalul Bihor, inculpata A a recunoscut primirea unor produse alimentare (ulei de floarea soarelui și ulei de măsline) de la denunțatorul (...), în calitate de reprezentant al societății comerciale S.C. (...) S.A. Oradea, însă a menționat că primirea foloaselor nu s-a efectuat în legătură cu atribuțiile de serviciu, ci au reprezentat doar „mostre”, prin intermediul cărora denunțatorul (...) dorea să-și promoveze produsele în Oradea.

Data fiind cantitatea mare de ulei de floarea soarelui și ulei de măsline primită de inculpata A de la denunțatorul (...), apărarea formulată de inculpata A a fost apreciată de procuror ca fiind ridicolă, procurorul reținând și declarația lui (...), care a arătat că produsele alimentare remise inculpatei A nu au legătură cu promovarea produselor societății.

În urma coroborării autodenunțului și declarațiilor numitului (...), cu declarațiile martorilor (...) și (...), cu procesele verbale de redare a comunicațiilor telefonice interceptate și cu înscrisurile existente la dosar, procurorul a reținut faptul că susținerile inculpatei A sunt mincinoase.

Prin memoriul din data de 03.08.2016, inculpata A a susținut că, începând cu toamna anului 2013, s-a modificat legislația privind desfășurarea controlului innopinat.

În realitate, potrivit art. 97 alin. 1 lit. „a” din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind codul de procedură fiscală (în vigoare la data efectuării controlului „inopinat” la agentul economic S.C. (...) S.A. Oradea) *„controlul inopinat, care constă în activitatea de verificare faptică și documentară, în principal, ca urmare a unei sesizări cu privire la existența unor fapte de încălcare a legislației fiscale, fără anunțarea în prealabil a contribuabilului.”* Aceeași interdicție legală este preluată și în Ordinul nr. 364/2009 al Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

S-a mai reținut în rechizitoriu că în cazul controlului „inopinat” efectuat la agentul economic S.C. (...) S.A. Oradea, pe lângă faptul că a anunțat în prealabil controlul, inculpata A l-a informat pe reprezentantul societății comerciale susmenționate și cu privire la obiectul controlului „inopinat”.

Prin urmare, inspecția fiscală urma să fie efectuată pe baza prevederilor art. 94 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind codul de procedură fiscală, potrivit cărora: *„Inspecția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.*

(2) *Inspecția fiscală are următoarele atribuții:*

a) *constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;*

b) *analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;*

c) *sanționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.”*

Pentru a-și justifica acțiunile, apreciate de procuror ca infracționale, în legătură cu verificările fiscale efectuate la agenții economici S.C. (...) S.R.L. (...) și S.C. (...) S.A. Oradea, inculpata A a invocat conceptul de „*prudență fiscală*”.

Prin Încheierea penală nr. 149/Î/CP/2017 pronunțată la data de 19.10.2016, definitivă prin Încheierea nr. 178/CCP/2016 a Curții de Apel Oradea, în baza art. 345 alin. 1 Cod proc. pen. s-au respins cererile și excepțiile privind legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală invocate de inculpatele A și B, prin apărătorii lor aleși, și în baza art. 346 alin. 2 Cod proc. pen. s-a constatat legalitatea sesizării instanței cu Rechizitoriul din data de 04.08.2016 emis în dosar nr. 67/P/2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea, privind pe cele două inculpate.

Pe cale de consecință, s-a dispus începerea judecării cauzei privind pe inculpatele A și B.

Cauza a fost înregistrată pe rolul completului PI 6, la primul termen după închiderea camerei preliminare, la data de 12.01.2017, dată la care au fost discutate măsurile preventive în care se aflau cele două inculpate.

Următorul termen de judecată a fost stabilit la data de 23.02.2017, termen de judecată la care au fost încuviințate cererile de eliberare a copiilor de pe suportii optici tip CD-DVD aflate la dosarul cauzei, cereri formulate de apărătorii celor două inculpate.

La termenul de judecată din 23.03.2017 au fost discutate cererile în probațiune, formulate de apărătorii inculpatelor, fiind încuviințată cererea de reaudiere, respectiv audiere

a martorilor (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) și (...). De asemenea, a fost prorogată pronunțarea asupra cererilor de audiere a numiților (...), (...), (...), (...) și (...). A fost încuviințată proba cu înscrisuri, depunându-se Circulara Ministerului Finanțelor Publice nr. 806.212/17.10.2011, Ordinul ANAF nr. 1304/2004 și Ordinul 10/2008 al Autorității Naționale Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor (pag. (...) vol. (...) instanță). A fost încuviințată cererea de emiteră a unei adrese către AJFP Bihor, pentru a se comunica la dosarul cauzei Procesul – verbal încheiat la S.C. (...) S.R.L., precum și actele efectuate în ceea ce privește (...). La același termen de judecată, au fost audiate inculpatele B și A.

Prin Adresa nr. 2951/31.03.2017, ANAF – DGRFP Cluj Napoca – AJFP Bihor a înaintat la dosarul cauzei Procesul – verbal nr. 1285/12.12.2014 referitor la S.C. (...) S.R.L., cu mențiunea că prin Adresa nr. 6058/20.08.2015 acest proces verbal, împreună cu toate anexele sale, a fost trimis către DNA – ST Oradea. Totodată, s-a arătat că, ulterior încheierii acestui proces verbal, au fost încheiate de către Activitatea de Inspecție Fiscală Bihor, respectiv Satu Mare, alte două acte administrative pe numele societății (...) S.R.L., fără a se menționa în acestea relația societății cu (...) (pag. (...) vol. (...) instanță).

La termenul de judecată din data de 31.03.2017, au fost audiați, în calitate de martori, denunțatorul(...), numita (...) (administrator al S.C. (...) S.R.L. la data faptelor), (...), (...), (...), (...). La același termen de judecată, a fost încuviințată și cererea de audiere a martorilor (...) și (...). La același termen de judecată, au fost depuse la dosarul cauzei, de către apărătorul inculpatei B, înscrisuri în probațiune, respectiv Contract prestări servicii încheiat între SC (...) SRL reprezentată de inculpată și (...), Proces – verbal 1709/23.11.2011 cu privire la SC (...) S.R.L. administrată de (...), Facturile nr. 0432/27.10.2014, 0517/06.04.2015 emise de S.C. (...) S.R.L. numitului (...), Chitanțele seria CH nr. 142/27.10.2014 și 0173/06.04.2015 emise de S.C. (...) S.R.L. numitului (...), Fișa contului 4111 (clienți), Jurnal de vânzări aferent lunilor octombrie 2014 și aprilie 2015, Registru jurnal din 27.10.2014, 06.04.2015, Contract de prestări servicii privind ținerea contabilității dintre S.C. (...) S.R.L. și S.C. (...) S.R.L., documentația întocmită de S.C. (...) S.R.L. pentru (...) (vol.(...) instanță).

La termenul de judecată din data de 28.04.2017, au fost audiați, în calitate de martori, (...) (administrator cetățean maghiar al societății (...) S.R.L.), (...), (...), (...) și (...). La același termen de judecată, s-a dispus emiteră a unei adrese către AJFP Bihor pentru a comunica dacă s-a primit un răspuns final din partea autorităților maghiare referitoare referitoare la verificările efectuate în ceea ce privește (...).

La data de 26.05.2017, a fost înregistrată Adresa nr. N320/10.05.2017 emisă de ANAF – DGRFP Cluj Napoca – AJFP Bihor prin care a fost trimis răspunsul parțial, respectiv final, primit de la autoritatea fiscală din Ungaria referitor la (...), în urma schimbului de informații cu autoritățile fiscale din alte state membre în baza Regulamentului UE 904/2010, în legătură cu S.C. (...) S.R.L. (pag. (...) vol. (...) instanță).

La termenul de judecată din data de 26.05.2017, au fost audiați martorii (...), (...) și (...). La același termen de judecată, s-a depus la dosarul cauzei înscrisuri în probațiune, respectiv note de ședință, de către avocatul (...), în calitate de apărător ales al inculpatei B (pag. (...) vol. (...) instanță). Totodată, au fost dispuse efectuarea unor referate de evaluare în ceea ce le privește pe cele două inculpate de către Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Bihor.

La termenul de judecată din data de 15.06.2017, au fost audiați martorii (...) și (...), au fost depuse înscrisuri în probațiune de către apărătorul inculpatei A (pag.(...) vol. (...) instanță). Totodată, a fost încuviințată cererea în probațiune formulată de către apărătorul inculpatei A, constând în efectuarea unei adrese către AJFP Bihor pentru a comunica instanței care este uzanța în ceea ce privește întocmirea avizelor de efectuare a controalelor la societățile comerciale, respectiv numele persoanei trecută ca și persoană de contact, dacă aceasta este un membru al echipei de control sau șeful de serviciu. De asemenea, s-a solicitat să se comunice dacă pe avizele de inspecție fiscală referitoare la trei societăți comerciale indicate de apărătorul inculpatei au fost trecuți șefii de serviciu ca persoane de contact.

La termenul de judecată din data de 23.06.2017, instanța a pus părților în vedere faptul că AJFP Bihor nu a răspuns adreselor efectuate la termenul anterior de judecată, motiv pentru care, apărătorul inculpatei A a precizat că revine asupra acestei solicitări, arătând că nu mai solicită proba încuviințată. Față de poziția expres manifestată de apărătorul inculpatei s-a revenit asupra dizpoziției de emitere a unei noi adrese către AJFP Bihor în sensul celor menționate anterior. Totodată, au fost depuse și referatele de evaluare efectuate de către Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Bihor cu privire la cele două inculpate. La același termen de judecată, a fost audiată, în calitate de martor, numita (...) și a avut loc dezbateră în fond în cauzei, formulându-se concluzii orale, în ședință publică și fiind stabilită pronunțarea pentru data de 05.07.2017, termen la care a fost amânată pronunțarea pentru data de 19.07.2017.

La data de 27.06.2017, s-a înregistrat la registratura Tribunalului Bihor Adresa nr. BH 5679/27.06.2017 emisă de AJFP Bihor ca răspuns a celor dispuse la data de 15.06.2017, comunicându-se că uzanța în ceea ce privește întocmirea avizelor de inspecție fiscală este în concordanță cu instrucțiunile de completare din Anexa nr. 1B la Ordinul nr. 1304/01.09.2004, respectiv "pe avizele emise se trece ca și persoană de contact șeful de serviciu inspecție fiscală sau un membru al echipei de inspecție fiscală". Pe aceeași adresă emise de AJFP Bihor s-a comunicat ca pe avizele de inspecție fiscală emise pentru S.C. (...) S.R.L., (...) S.R.L. și (...) S.R.L. au fost trecute ca și persoane de contact șeful Serviciului de inspecție fiscală din care a făcut parte echipa de inspecție, număr de telefon al instituției și interiorul serviciului. Totodată, s-a comunicat că în ceea ce privește determinarea unui procent referitor la numele persoanei de contact, acest aspect ar putea fi comunicat doar ca urmare a unei analize detaliate.

Analizând actele și probele efectuate în dosar, atât în cursul urmăririi penale cât și în faza cercetării judecătorești, instanța constată următoarea stare de fapt:

Prima faptă reținută în sarcina inculpatei A prin rechizitoriul întocmit de DNA Serviciul Teritorial Oradea constă în aceea că în baza unei înțelegeri prealabile, în perioada octombrie 2013-februarie 2014, în calitatea sa de Șef serviciu persoane juridice 4, din cadrul AJFP Bihor, prin intermediul inculpatei B a pretins de la denunțatorul (...) -director al SC (...) SRL (...) suma de 14.500 de euro, din care a primit efectiv suma totală de 6000 de euro, în două tranșe, pentru ca în exercițiul atribuțiilor de serviciu să asigure finalizarea favorabilă a inspecției fiscale efectuate la societate și să asigure întocmirea unui raport de inspecție fiscală prin care să nu se constate în totalitate obligațiile fiscale datorate bugetului de stat.

Această faptă a fost încadrată în prevederile art.289 alin.1 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000 și cu aplicarea art.5 Cod penal.

Raportat la fapta reținută în sarcina inculpatei A, instanța constată că dispozițiile art.254 Cod penal 1968, în forma în vigoare la data săvârșirii pretensei activități infracționale, sancționau fapta funcționarului, care direct sau indirect pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin, ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase, sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri.

Noul Cod penal, intrat în vigoare la data de 01.02.2014 a adus modificări conținutului infracțiunii de luare de mită prin eliminarea scopului special în baza căruia funcționarul acționa și prin instituirea unei noi condiții de realizare a elementului material, aceea ca acțiunea să fie în legătură cu atribuțiile de serviciu. Astfel, art.289 Cod penal încriminează fapta funcționarului public care direct ori indirect, pentru sine ori pentru altul, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri. Având în vedere extinderea condițiilor de incriminare din legea nouă, instanța constata că legea în vigoare la momentul săvârșirii presupusei activități infracționale constituie lege penală mai favorabilă, astfel că va analiza în ce măsură fapta inculpatei A,

descrișă la punctul I din rechizitoriu întrunește condițiile de tipicitate ale infracțiunii prev. de art.254 alin1. Cod penal de la 1968.

După cum s-a arătat în mod constant în doctrină, dar și în practica judiciară, în cazul infracțiunii de luare de mită, una din cerințele esențiale este ca foloasele „pretinse/ primite,, să aibă caracter de retribuție, adică să constituie plata în vederea efectuării unui act determinat , un act arătat în mod explicit. Cu alte cuvinte, pretinderea sau primirea foloaselor de către un funcționar, acceptarea ori nerespingerea de către acesta a promisiunii de foloase trebuie să constituie un contraechivalent al conduitei lipsite de probitate a funcționarului, care s-a angajat să îndeplinească ori să nu îndeplinească sau să întârzie îndeplinirea unui anumit act privitor la îndatoririle de serviciu.(V. Dongoroz, Explicații teoretice ale dreptului penal român).

Ca atare, pentru a se realiza elementele constitutive ale infracțiunii, acțiunea de pretindere trebuie să fie necchivocă și să manifeste intenția funcționarului de a condiționa de ea, îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau a unui act contrar acestor atribuții, și să ajungă la cunoștința celui care îi este destinată. Această condiționare trebuie să rezulte din acte de conduită ale persoanei acuzate.

Analizând pe rând probatoriul administrat în faza de urmărire penală și reluat în integralitate în faza de cercetare judecătorească, constatăm următoarele:

Denunțatorul (...) a avut calitatea de director comercial în cadrul SC (...) SRL (...) până în luna aprilie 2014, când în urma unui control efectuat de Serviciul Antifraudă a fost exclus din societate de către administratorul maghiar al acesteia, martora (...), (neaudiată în faza de urmărire penală). Totodată, lui (...) i s-a interzis accesul în cadrul societății care avea sediul în localitatea (...), începând cu luna iunie 2014.

Conform „Autodenunțului,, de la filele (...), volumul (...) de urmărire penală, acesta a fost redactat de către (...) la data de **30.06.2014**, adică imediat după această împrejurare. Analizând acest înscris, prin raportare la activitatea de audiere a denunțatorului desfășurată la data de 31.03.2017 de către instanță, dar și prin raportare la notele de transcriere a înregistrărilor ambientale efectuate în cauză, chiar de către denunțator, constatăm că deși denunțatorul are reale dificultăți de exprimare în limba română, dificultăți de a face acordul între subiect și predicat, denunțul formulat, scris de mâna acestuia nu conține nici o astfel de greșală, nici de exprimare și nici nu conține dezacorduri, excepție fiind doar greșelile gramaticale. Având în vedere și faptul că acest denunț conține numele complete ale persoanelor care au efectuat inspecția fiscală, dar și denumirea instituției din care acestea fac parte, precum și denumirea actelor administrative încheiate de acestea, suma exactă reținută ca și obligație fiscală datorată bugetului de stat, coroborate cu modul de exprimare care cu siguranță nu îi aparține denunțatorului, concluzionăm că acest denunț, în pofida a ceea ce ar trebui să reprezinte respectivul înscris, a fost dictat de către organul de urmărire penală. Astfel, instanța a constatat cu propriile simțuri, faptul că denunțatorul se exprimă foarte greu în limba română, nu cunoaște sensul unor cuvinte pe care le-a folosit în denunțul și declarația pe care le-a dat la DNA și, audiat fiind, nu a putut să dea anumite explicații privind activitățile descrise în cadrul autodenunțului.

Acest aspect este deosebit de important, având în vedere împrejurarea că din acest denunț, dar și din declarația ulterioară dată de către denunțator reies activitățile pe care inculpata A s-a obligat să le efectueze contra sumei de 14.500 de euro, sumă care i-ar fi fost pretinsă denunțatorului prin intermediul inculpatei B. Această activitate consta în nereținerea întregii sume, constând în T.V.A. și impozit pe profit, aferente relației comerciale dintre SC (...) și (...). Instanța constata ca întreaga construcție a acuzării, relativ la acest aspect se bazează pe relatarea denunțatorului.

Conform autodenunțului, la data de 21.10.2013, s-a comunicat un exemplar din actele întocmite de organele de inspecție fiscală, ocazie cu care denunțatorul arată că a constatat faptul că A și-a respectat partea sa de înțelegere, și nu a inclus în raportul de inspecție fiscală mențiunile privind relația comercială derulată cu (...) și prejudiciul aferent. În perioada imediat următoare, denunțatorul i-a dat inculpatei B, prin intermediul numitei (...),

administrator al societății, suma de 4000 de euro, în forinți, sumă care denunțatorului i-a fost adusă din Ungaria de la numitul (...) (persoană neidentificată) de către (...) și (...), în forinți, fiind predată inculpatei B, care i-a schimbat la rândul său în euro, comunicându-i denunțatorului că a schimbat 4000 de euro pe care i-a înmânat inculpatei A. Denunțatorul mai arată că în februarie 2014 i-a mai dat inculpatei B suma de 2000 de euro. Se mai arată în denunț și faptul că inculpata B i-a mai cerut în luna iunie 2014 încă o tranșă din suma de 14.500 de euro, urmare a ajutorului oferit de inculpata A în octombrie 2013, ocazie cu care a asigurat-o pe B că va face tot posibilul pentru a achita integral suma rămasă de plată către aceasta.

În declarația pe care a dat-o ulterior acestui denunț, la data de **02.07.2014** (filele (...), vol(...) u.p), (...) a arătat că despre aspectele relatate are cunoștință și numita (...), care a asistat la o parte din discuțiile purtate cu inculpata B. În aceeași declarație martorul a relatat că **numita B a fost persoana care l-a anunțat că urmează să se desfășoare o inspecție fiscală și că nu trebuie să se îngrijoreze deoarece aceasta este în relații foarte bune cu șefa Serviciului de Inspecție Fiscală, numita A, care va trimite în control două subordonante obediente. În cazul în care se constatau nereguli importante, B i-a spus că rezultatele controlului puteau fi rezolvate cu A.**

La data de **05.05.2015**, în continuarea declarației de martor dată la 02.07.2014, (fila (...), vol (...) u.p.) (...) precizează că a avut o întâlnire cu inculpata B la data de 31.07.2014, la restaurantul Corsarul din Oradea, înregistrată de către denunțator, moment la care inculpata B a recunoscut că a primit de la denunțator în două tranșe, suma totală de 6500 de euro, respectiv 2000 de euro cu ocazia accidentului suferit de B și 4500-4600 de euro, în forinți, înmânați de (...) și (...), astfel că a mai rămas o datorie de 9500 de euro. Ca urmare, denunțatorul a precizat că suma pretinsă de A a fost de 16.000 de euro și nu 14.500 de euro, cum i s-a adus la cunoștință inițial de către inculpata B.

Totodată, denunțatorul a arătat în declarația dată că în ultima perioadă a fost plecat mai mult din țară și că, discutând telefonic cu inculpata B, aceasta a insistat să îi plătească datoria de 9500 de euro către A.

Audiată în calitate de martor în data de **21.08.2015**, numita (...), (filele (...), vol. (...) u.p) a arătat că a avut calitatea de administrator la SC (...) (...), iar vărul său primar (...) a deținut funcția de director la societatea în cauză. Contabilitatea societății a fost condusă din anul 2013 de către inculpata B, administrator la SC (...) SRL. În vara anului 2013, contabilă B a anunțat-o pe ea și pe (...) că urmează să se desfășoare o inspecție fiscală la SC (...) SRL. În perioada următoare, iunie-octombrie 2013 s-a realizat o inspecție fiscală de către consilierii (...) și (...) din cadrul DGFP Bihor la sediul social al SC (...), iar o dată sau de două ori s-a prezentat la locația în cauză și șefa Serviciului de inspecție fiscală, A, care a dat indicații subordonatelor sale. La un moment dat, inculpata A în prezența numitei (...), i-a comunicat martorei că au fost identificate câteva nereguli în urma căreia SC (...) ar trebui să plătească obligații fiscale suplimentare de circa 700.000 de lei, reprezentând în principal TVA colectat aferent relației comerciale derulate cu societatea (...) din Ungaria. Ulterior, (...) i-a relatat că a discutat cu B care l-a asigurat că poate să obțină o reducere a obligațiilor fiscale comunicate de A. Ulterior întocmirii raportului de inspecție fiscală pe care martora l-a semnat în calitate de administrator, (...) i-a relatat că B îi solicitase în timpul controlului circa 15.000 de euro pentru a rezolva cu organele de inspecție fiscală diminuarea obligațiilor fiscale aferente relației comerciale cu (...). După finalizarea inspecției, (...) a trimis-o pe martoră, împreună cu (...), șef de coloană la SC (...), pentru a aduce o sumă de bani de la (...). S-a deplasat la Budapesta cu (...) și a primit de la (...) circa 2-3 milioane forinți pe care i-a predat în totalitate contabilei B, în fața locuinței sale din cartierul Luceafărul, din Oradea. Din relatarea lui (...) de la acel moment, cunoaște faptul că suma de bani predată în forinți contabilei B reprezintă o parte din suma solicitată de organele de inspecție fiscală care diminuaseră obligațiile fiscale ce trebuiau a fi reținute în sarcina SC (...). Ulterior, vărul său (...) i-a spus că i-a mai dat inculpatei B în scopul mai sus precizat încă 2000 de euro cu ocazia unui accident suferit de aceasta. Martora a mai precizat și că în

perioada următoare B i-a mai cerut în diverse rânduri lui (...) să îi dea și restul de bani, însă acesta nu a avut posibilitatea să facă acest lucru.

La data de 26.07.2016 martora (...) a fost reaudiată de organele de urmărire penală, (filele (...), vol.(...) u.p) aceasta precizând că referitor la suma de 2-3 milioane de forinți la care a făcut referire în declarația anterioară, de fapt ea așa a înțeles de la (...) că atât ar fi trebuit să preia de la (...), dar ea nu a numărat acea sumă de bani și nici colegul său (...) nu a numărat banii, iar întreaga sumă de bani a fost livrată numitei B la locul indicat anterior.

Martorul (...), audiat la data de 19.08.2015(filele (...), vol.(...) u.p), a declarat că în perioada în care a fost angajat la SC (...) au existat două controale importante, unul în anul 2014 efectuat de Antifraudă, care a blocat activitatea societății și unul în anul 2013. După finalizarea controlului din anul 2013 a fost trimis în Budapesta, împreună cu (...), de către (...), după o sumă importantă de bani care trebuia a fi înmănată contabilei (...) pentru a rezolva controlul organelor fiscale. Martorul precizează că (...) a primit banii de la (...), și din câte își amintește suma a fost de circa 2-3 milioane de forinți și au fost predați în totalitate de către (...) contabilei (...) în fața blocului acesteia. Martorul a mai arătat că din discuțiile purtate ulterior cu (...) și pe mașină cu (...), a rezultat faptul că suma de bani adusă din Ungaria reprezenta o plată efectuată de (...) pentru a rezolva controlul organelor fiscale, lucru care se realiza prin intermediul contabilei (...).

În cursul judecatii, a fost audiat (...) **la data de 31.03.2017 (filele (...), vol (... instanță)**, acesta precizând că a avut calitatea de administrator al unei alte societăți comerciale, SC (...) SRL, societate în legătură cu care a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de evaziune fiscală, reținându-se în sarcina sa creerea unui prejudiciu în cuantum de 120.000 de lei. Inițial, prejudiciul reținut a fost mult mai mare, însă datorită unor reverificări efectuate de organele fiscale, acesta s-a diminuat până la această sumă, fără ca el să aibă vreo contribuție la diminuarea prejudiciului. În societatea SC (...) a avut calitatea de director, iar calitatea de administrator au deținut-o numitele (...) și (...), în timp ce inculpata B a fost contabilă societății. Cu inculpata B a încheiat un contract, în virtutea căruia aceasta s-a obligat să îi reverifice actele pentru societatea la care el era administrator, enunțată anterior, însă nu își amintește dacă i-a plătit o sumă de bani acesteia, dar cu siguranță, că toate serviciile i-au fost achitate. În ceea ce privește controlul fiscal la SC (...), din câte își amintește, crede că inculpata A l-a relatat că SC (...) nu a declarat importurile de carne. Controlul a fost efectuat de două doamne, doamna (...) și încă o doamnă al cărei nume nu și-l amintește. Inculpata A s-a deplasat de mai multe ori la (...) în timpul controlului. La finalul inspecției, atât inculpata A, cât și cele două inspectoare i-au expus concluziile, arătând că urma să se rețină suma de 7-8 miliarde ca și prejudiciu în sarcina SC (...) ca urmare a relației cu (...) din Ungaria. Martorul a precizat că a avut obiecții cu privire la această sumă, arătând că nu este corect să plătească ei și că a avut mai multe discuții cu inculpata B cu privire la această sumă de bani care în final s-a redus la suma de un miliard și șase sute. Martorul a arătat că i-a spus inculpatei B să facă în așa fel încât să fie redusă suma, urmând ca diferența să fie împărțită. De fapt, inculpata B i-a spus că pentru reducerea sumei va trebui să dea 15-16000 de euro, bani care ar urma să îi primească în totalitate inculpata A, fără ca ea să își (...)scă vreun ban. A mai arătat martorul că deși nu era administrator în cadrul societății, și deși a constatat că prejudiciile inițiale s-au redus mult în urma reverificărilor, astfel cum s-a întâmplat cu societatea sa, SC (...), fără să fie nevoit să dea mită, el singur a decis să dea suma de bani pe care i-a solicitat-o B și ulterior a adus și la cunoștința celor doi administratori ai societății acest aspect. Întrucât inculpata B a început să îl preseze să dea banii pe care i-a promis, martorul arată că i-a solicitat unui prieten pe numele (...) împrumut suma de 2.500.000 forinți, bani cu care îi este dator în continuare acestuia. Martorul arată că a făcut acest împrumut pentru că îi era frică de tatăl lui (...) în sensul că urma să-l bată pentru neregulile constatate la societate. A mai arătat că a trimis-o pe (...) în Ungaria împreună cu (...) ca să aducă banii de la (...) și că i-a comunicat martorei (...) că acești bani trebuie dați inculpatei B pentru ca aceasta să îi dea mai departe inculpatei A. Ulterior, inculpata B i-a confirmat că a primit suma de bani în

forinți pe care a schimbat-o în euro, reieșind suma de 4500 de euro. Martorul precizează că în perioada următoare i-a dat inculpatei B suma de 2000 de euro și că el a avut credința că inculpata îi remite mai departe banii inculpatei A, câtă vreme aceasta a stabilit un prejudiciu de un miliard șase sute, sumă care a și fost plătită direct prin virament bancar din Ungaria.

Totodată, martorul precizează că firma SC (...) era o firmă puternică, care avea bani să achite și deși pentru el suma de 15000 de euro, suma pretinsă de inculpata B, era una foarte mare, el neavând acești bani, totuși, nu a solicitat banii de la administratorul maghiar al societății. Martorul arată că și suma de 2000 de euro a cerut-o tot împrumut de la prietenul său (...), și **că deși el nu mai lucra la societatea SC (...) și nici nu avea banii care trebuiau dați pentru mită**, nu a vrut să o pună într-o situație delicată pe inculpata B.

Totodată, martorul arată că nu știe dacă la momentul la care a dat prima tranșă de bani, respectiv suma de 2.500.000 de forinți, era întocmit raportul de inspecție fiscală.

Inculpata B l-a sunat într-o dimineață și i-a spus că a avut un accident și că a are nevoie de 2.000 de euro, cerându-i să îi dea din banii pe care îi datora lui A și că ea la rândul ei va rezolva cu aceasta.

Martorul arată că deși i se prezintă cursul valutar forinți-euro de la momentul când a solicitat suma de 2.500.000 de forinți, sumă care de fapt reprezintă 8000 de euro, deși a luat împrumut acești bani, el nu a avut nicio obiecție și nici nu a calculat, atunci când B i-a spus că a schimbat toată suma de forinți în suma de 4.500 de euro. Martorul precizează că nu s-a simțit vinovat în legătură cu prejudiciul inițial constatat de inculpata A, însă a considerat că nu are altă șansă decât să dea suma de bani pretinsă.

Întrebat fiind, martorul arată că nu își amintește când a avut loc controlul la SC (...), și deci nu știe când au apărut problemele cu (...), dar la un moment dat, inculpata B i-a comunicat că ar fi probleme cu (...).

Martorul arată că **înainte ca inculpata B să îi comunice despre problemele cu (...), nu i s-a spus și nici nu i s-ar fi sugerat că ar trebui să dea mită, el fiind convins că totul este în regulă în societate, și datorită discuțiilor pe care le avea cu B. Nu a discutat la începutul inspecției cu inculpatata B despre eventuale probleme care puteau apărea ca urmare a controlului și inculpata B l-a asigurat că inculpata A va trimite două persoane cu care se înțelege (B), existând din câte știe martorul cel puțin o persoană cu care (...) nu se înțelegea la Finante, un bărbat.**

În declarația sa, martorul (...) a arătat că inculpata B i-a spus că trebuie să îi dea inculpatei A suma de 15000-16000 de euro. Nu știe de ce sunt necorcondante între aceste sume, pentru că deși știa când a făcut denunțul că trebuia să dea 14.500 de euro, din care dăduse deja 6.500 de euro, mai rămânând doar 8.000 de euro, totuși când (...) i-a spus că mai trebuie să dea 9.500 de euro, el nu a mai calculat....deși întotdeauna banii au fost foarte importanți pentru el și nu era totuna 1.500 de euro în plus sau în minus, dar el avea încredere orbește în B. Martorul arată că a continuat să se întâlnească cu inculpata B, deși făcuse denunț împotriva acesteia și era supărat pe aceasta, nu avea de ales dacă inculpata îl tot chema la masă. Martorul a arătat că lui personal nu i-a pretins inculpata A nicio sumă de bani și nici nu i-a dat de înțeles că situația s-ar putea îmbunătăți atunci când i-a citit sumele reținute arătându-i că este într-o mare problemă. Din punctul său de vedere, **organele de inspecție fiscală și-au dat seama din prima zi că relația sa cu (...) era una reală și consideră că a fost un abuz faptul că l-au amenințat cu reținerea acelor sume de bani.** Nu s-a gândit niciodată că inculpata B a cerut banii independent de inculpata A, deoarece cele două erau foarte apropiate. Nu își amintește ca vreodată inculpata B să îi fi spus că trebuie bani și pentru cele două inspectoare. Martorul precizează că este adevărat că pretinde să i se înapoieze de către inculpata B suma de 6.000 de euro, el pretinzându-i acesteia suma de bani din proprie inițiativă

Martora (...), audiată la aceeași dată, filele (...), vol. (...) instanță a arătat că a avut calitatea de administrator al societății și a aflat de control de la contabilă societății B, după care au fost avizați în mod oficial despre control. Din câte își amintește, controlul a durat mai multe săptămâni, timp în care cele două inspectoare s-au prezentat de mai multe

ori la sediu, iar inculpta A doar la instalarea echipei de control. Concluziile echipei de control i-au fost citite de către A, iar sumele care i-au fost citite au fost aceleași cu cele înscrise în actul de control întocmit ulterior. Este adevărat că în prezența doamnei (...), A i-a comunicat că urmează să stabilească obligații fiscale de circa 700.000 de lei, reprezentând TVA aferent relației cu (...) Ungaria, dar nu își aduce aminte ce sumă de bani s-a reținut în raportul de inspecție fiscală, dar ea așa ține minte că era o sumă de genul acesta și nu știe dacă s-a plătit sau nu. (...) i-a relat că B i-a spus că se poate rezolva dacă va plăti 15000-16000 pentru doamna A. Pentru (...) personal, nu avea nici un fel de importanță reținerea unui prejudiciu mai mare sau mai mic la controlul de fond. Nu a perceput-o niciodată pe (...) sau pe tatăl acesteia ca fiind persoane periculoase sau ca făcând parte din lumea interlopă și niciodată nu i-a fost frică de ei. Și ea, și (...) au fost jigniți de către (...) fără a se simți amenințați, iar (...) nu i s-a plâns niciodată că se teme de ei.

(...) a arătat că a fost trimisă în Ungaria după forinți și exact suma pe care a primit-o i-a dat-o lui B fără a-i număra sau a-i vedea și nu știe de ce a susținut la DNA că a adus 2.000.000-3.000.000 de forinți deoarece ea nu a știut decât din discuțiile purtate de (...) cu Aradi că urmează să primească o sumă de bani cuprinsă între 1,5 milioane -2 milioane forinți. Nu a discutat niciodată cu (...) despre faptul că inculpta B ar avea o relație de prietenie cu inculpta A. (...) i-a povestit că i-a dat inculpatei B suma de 2.000 de euro în contul datoriei.....atunci când aceasta a avut accident. Inculpta B i-a cerut de mai multe ori să îi dea bani, făcându-i aluzii la inculpta A, însă ea nu i-a dat niciodată. În prezent lucrează cu (...) la o altă firmă, și de 15 ani decând au venit împreună din Covasna au lcurat tot timpul împreună la mai multe societăți comerciale. Deși vorbea des cu (...) pe marginea problemelor din societate.... orice plată trebuia discutată cu aceasta, ea nu i-a spus despre rezultatele controlului deoarece (...) i-a spus că va discuta el această problemă. Niciodată nu i-a spus (...) că ar bănuia-o pe B că ar fi în spatele controalelor care li se efectuau, deși i-a spus la un moment dat că ar dori să facă un denunț împotriva lui B. Nu știe ca banii să fi fost preținși și de către cele două inspectoare, respectiv subordonatele inculpatei A și nu știe de ce apare acest aspect în declarația sa de la DNA, pentru că ea niciodată nu a știut nimic și nici nu a zis nimic despre acestea. Ea consideră că relația cu (...) a fost una reală și nu era corect să i se impute TVA-ul aferent acestei relații comerciale. În ceea ce privește suma de bani pe care a adus-o din Ungaria, arată că ea nu a știut niciodată câți bani sunt în pachet, și nici ce fel de valută era. Mențiunea pe care a făcut-o în declarația de la DNA despre echipa de control, a făcut-o deoarece așa a fost întrebata de ofițerul care a audiat-o. Nu își amintește dacă i-a spus lui (...) ce sumă de bani a primit de la (...).

Audiat fiind martorul (...) la data de 15.06.2017, filele (...), vol (...) instanță, arată că s-a deplasat cu (...) în Ungaria, iar (...) a intrat la o adresă în Budapesta și a ieșit cu un plic în care i-a spus că sunt bani fără să îi spună ce sumă, pe care i-a spus că trebuie să îi dea contabilei, dar nu i-a spus pentru ce anume sunt banii. (...) nu i-a spus că trebuie să rezolve ceva, dar el a dedus aceasta. A văzut când (...) i-a înmănat contabilei, în fața blocului ei din Oradea, plicul cu bani. Despre modalitatea de audiere la DNA a arătat că, inițial a avut o discuție și apoi s-a consemnat și el a semnat. Nu își amintește dacă el a estimat suma de bani pe care a primit-o (...) sau dacă persoana care l-a audiat a făcut aceasta. Personal, nu a avut niciodată o discuție referitoare la banii pe care i-a adus din Ungaria cu (...) și știe cu de o discuție aprinsă care a avut loc în firmă, la care a participat și (...) și (...), la care s-a afirmat că se încearcă rezolvarea controlului. Nu l-a auzit vreodată pe (...) că îi este frică de (...) și nu știe dacă acesta a fost amenințat. El a apreciat că este logic ca inculpta B trebuie să rezolve controlul câtă vreme acesteia i s-a dus de către (...) plicul cu bani pe care l-a adus de la Budapesta.

Audiată fiind (...), administratoarea SC (...), la data de 28.04.2017, filele (...), vol. (...) instanță, a arătat că (...) avea atribuții în cadrul societății, iar atunci când exista o problemă se discuta cu aceasta și doar excepțional cu (...). Niciodată (...) nu i-a comunicat că ar avea nevoie de bani pentru a rezolva un control fiscal. Cam 50% din activitatea societății SC (...) se derula cu (...), cu care familia sa avea relații comerciale de circa 30 de ani pe

firmele din Ungaria. În rest, îi solicita lui (...) să verifice orice societate cu care urma să aibă relații comerciale, și cu siguranță i-a solicitat aceasta și în ceea ce privește (...), și probabil că i-a fost prezentat rezultatul verificărilor. Nu știe dacă (...) ar fi avut vreun interes să ascundă anumite probleme din cadrul societății, dar dată fiind calitatea acestuia în cadrul societății (...), acesta nu avea nici un interes să încerce să influențeze rezultatele unui control fiscal. Și de altfel, grupul lor de firme, care este unul cu tradiție, nu a apelat niciodată la astfel de metode. De altfel, în urma controlului fiscal, a cerut doar o eșalonare a plății și a încercat să discute cu (...) și să depisteze care au fost problemele, încercând să fie mai atenți. Abia la controlul Antifraudă din iunie 2014 l-a demis pe (...) din cadrul societății. Nu a știut de controlul fiscal decât la sfârșitul acestuia și nici nu i s-a spus că inițial i s-ar fi reținut o sumă mai mare de plată. În afară de faptul că nu i-a mai permis lui (...) și (...) să intre în societate, după controlul Antifraudă, (...) nu a avut cu nimic de suferit ca urmare a problemelor pe care ei consideră că le-au creat societății. Niciodată (...) nu i-a spus, deși l-au dat afară din societate că a fi plătit din banii împrumutați de el pentru societate și nici nu i-a solicitat să îi restituie acești bani, deși i-a solicitat să îi restituie unul sau două utilaje. Este foarte revoltată de afirmația lui (...) cu privire la reputația tatălui său, ca fiind violentă, și arată (vizibil emoționată) că tatăl său este foarte bolnav de mai mulți ani, având cancer și făcând și dializă, neavând vreun rol în cadrul societății. Poate să spună despre (...) că a mințit în ceea ce privesc aspectele ce țin de societate.

Martorul (...), audiat la 28.04.2017, fila (...), volumul (...) instanță, arată că a colaborat cu (...) și în vara anului 2014 l-a auzit pe acesta că ar da orice ca în urma controlului care se efectua la acel moment la societate să nu fie pus într-o situație delicată, de fapt a spus că ar fi dat orice să nu ajungă la pușcărie. O cunoaște pe inculpata B de la sediul firmei SC (...), firma denunțatorului și din discuțiile care aveau loc la acel moment știe că (...) datora bani inculpatei B, dar nu știe pentru ce. Arată că inițial a avut încredere în (...), însă ulterior a constatat că deși acesta promitea unele lucruri, își respecta greu promisiunile și fugea de responsabilitate.

Inculpata B a formulat un denunț la DNA-Serviciul Teritorial Oradea la data de 26.05.2015, în cuprinsul căruia acesta a arătat că date fiind deficiențele constatate de către echipa de control la SC (...), inculpata a întrebat-o pe A care sunt pretențiile sale cu privire la ajutorul oferit societății, iar inculpata A i-a relatat că pretinde, pentru ea, suma de 10.000 de euro, iar pentru fetele care au efectuat controlul o sumă pe care (...) o consideră de cuviință. În perioada finalizării inspecției fiscale, (...) i-a înmănat sumă de 2.000 de euro pentru a o remite inculpatei A, reprezentând prima tranșă din suma pretinsă. Ulterior a primit de la (...), prin intermediul lui (...) suma de aproximativ 4.500 de euro în forinți, sumă pe care a înmănat-o mamei A la domiciliul acesteia. În cursul judecății, inculpata fiind audiată la data de 23.03.2017, filele (...), vol. (...) instanță, a arătat că organele de poliție, după ce au prins-o cu banii pe care ia luat de la (...) i-a comunicat că vor merge la sediul DNA unde i s-a spus că ar fi bine ceea ce i se cere, în caz contrar urmând să fie arestată, fiind adusă în discuție și fiica sa. Inculpata nu și-a susținut denunțul formulat, precizând pe larg condițiile în care a ajuns să facă denunț.

Concluzia care se reține din analiza declarațiilor martorilor citați este că între inculpata B și denunțatorul (...) a avut loc o înțelegere conform căreia denunțatorul s-a obligat să îi remită inculpatei o sumă de bani, care nu reiese cu certitudine, sumă din care denunțatorul a remis prin intermediul martorei (...) echivalentul a 4.500 de euro, în forinți, la sfârșitul anului 2013 și încă 2.000 de euro în februarie 2014 cu ocazia accidentului rutier. Aceste aspecte reies și din înregistrările ambientale efectuate la data de 31.07.2014 și 06.05.2015, ambele la restaurantul "Corsarul" din Oradea, unde denunțatorul (...) a purtat discuții, înregistrate de acesta, cu inculpata B, dar și din înregistrarea ambientală din data de 26.05.2015, dată la care inculpata B a primit suma de 8.500 de euro de la denunțatorul (...) pentru ca aceasta să îi remită mai departe inculpatei A.

Astfel,

.....
La data de 26.05.2015, organele de urmărire penală au organizat un flagrant, ocazie cu care denunțatorul (...) a remis inculpatei suma de 9.500, din care aceasta a primit efectiv suma de 8.500 de euro.

Cu ocazia remiterii, respectiv primirii sumei de 8.500 euro, denunțatorul (...) a purtat următoarea discuție ambientală cu inculpata B:

.....

Ca urmare a vizionării înregistrării din data de 26.05.2015 efectuată în cadrul deliberării, va fi înlăturată apărarea inculpatei B , în sensul că suma de 8.500 de euro pe care a primit-o de la (...) ar fi o sumă pe care acesta i-o datora ca urmare a încheierii între cei doi a contractului de prestări servicii la data de 02.05.2013. Astfel, pe înregistrare se observă cum inculpata se ferește să pună mâna pe bani, chiar are un gest care poate fi interpretat că nu vrea să aibă de-a face cu banii respectivi, și nu este de acord să ia suma de bani până ce (...) nu a împachetat-o într-un șervețel. Chiar și când au surprins-o organele de urmărire penală cu banii asupra ei, aceasta a spus că sunt banii ei de acasă. Evident că dacă ar fi fost vorba despre o datorie pe care (...) o avea față de aceasta, nu ar fi avut de ce sa-i fie frica sa puna mana pe bani sau sa nu spuna ca i-a primit in urma contractului incheiat.

Rechizitoriul și probele administrate în cursul urmăririi penale, dar și în cursul cercetării judecătorești redate pe larg în cuprinsul acestei hotărâri nu confirmă faptul pretinderii de către A a oricărei sume de bani, dintre cele expuse de către denunțatorul (...) sau de către inculpata B (în declarația de inculpat de la Parchet, nesusținută de aceasta în cursul cercetării judecătorești), și cu atât mai mult **nicio probă administrată nu confirmă primirea de către inculpata A a celor două sume de bani despre care se discută în înregistrările ambientale, respectiv 4.500 de euro și 2.000 de euro, sau cei 6.000 de euro cum sunt reținuți în rechizitoriu.**

Instanța reține că la data de 26.05.2015, dată la care inculpata B a fost prinsă în timp ce ieșea din locuința lui (...) situată în Aleșd, având asupra sa suma de 8.500 de euro, în mod inexplicabil organele de urmărire penală nu au apreciat necesitatea urmăririi acesteia, pentru a constata dacă banii preținși de inculpata B de la (...) vor fi într-adevăr remiși inculpatei A. Pe de altă parte, în aceeași zi, au organizat un alt flagrant, trimițând-o pe inculpata B la biroul inculpatei A , situat la DGFP Bihor, pentru ca aceasta să îi remită restul din pretinsa datorie pe care o avea (...) față de aceasta din urmă, și deși în rechizitoriu se reține că datoria ar fi fost de 8.500 de euro, banii primiți de către inculpata B pentru a fi oferiți inculpatei A au fost doar 2.500 de euro.

Analizând înregistrarea ambientală efectuată cu această ocazie, constatăm că inculpata A nu a avut o reacție prin care să nege o eventuală înțelegere între ea și inculpata B cu privire la (...), însă în nici un caz atitudinea manifestată de aceasta pe parcursul întâlnirii nu poate fi catalogată drept una din care să reiasă fără nici un dubiu faptul pretinderii anterioare a vreunei sume de bani de la denunțatorul (...) prin intermediul inculpatei B.

Potrivit art.103 alin.2 teza finală Cod procedură penală, o soluție de condamnare se dispune atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Or, această convingere trebuie să se bazeze pe probe complete, sigure, certe și decisive care să nu lase loc unei nesiguranțe în privința vinovăției inculpatei/inculpatului, în caz contrar impunându-se a se da eficiență regulii potrivit căreia „orice îndoială este în favoarea inculpatului,, (in dubio pro reo).

Totodată, hotărârea nu se poate pronunța pe probabilitati, ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Instanța constată că există un dubiu rezonabil cu privire la primirea vreunei sume de bani reprezentând o retribuție, de către inculpata A, dubiu care va fi interpretat în favoarea inculpatei. Insași madalitatea defectuoasa de efectuare a urmaririi penale,cu nerespectarea dispozitiilor procedurale a creat instantei dubii, care vor fi interpretate in favoarea inculpatei.

În acest sens, reținem că înregistrarea ambientală notată de organul de urmărire penală ca având data 31.07.2014, este cuprinsă într-un folder creat la data de 22.12.2013, asupra cărora s-au efectuat ultimele modificări la aceeași dată. Probabil că înregistrarea ambientală a fost făcută cu un mijloc care avea setată data greșită, însă aceasta împrejurare ar fi trebuit să se regăsească în procesul verbal de redare a respectivei înregistrări încheiat la data de 25.05.2015, fișele (...) vol.(...) urmărire penală, de ofiterul de poliție delegat în cauză.

Pe de altă parte, constatăm că procurorul susține că inculpată A a efectuat anumite acte în legătură cu atribuțiile sale de serviciu care ar fi contrare prevederilor legale, prin aceea că a anunțat prin intermediul inculpatei B inspecția fiscală care urma să aibă loc la SC (...), de asemenea, a fost trecută ca și persoană de contact pe avizul de inspecție fiscală, a însoțit echipa de control la sediul societății și s-a deplasat împreună cu echipa de control cu această ocazie și cu reprezentanții societății (...) la un restaurant din orașul Aleșd. De asemenea, procurorul a reținut și împrejurare că inculpată B i-a comunicat martorului denunțator că nu trebuie să își facă griji în ceea ce privește inspecția fiscală, deoarece, se poate rezolva cu A,, și că oricum aceasta va trimite în control două funcționare „obediente,,. Toate aceste susțineri sunt contrazise însă de probe administrate.

Așa cum am expus mai sus, din declarația lui (...) a reieșit că *înainte de a afla că sunt probleme cu (...)(pe fianțul inspecției)nu i s-a spus și nici nu i s-a sugerat că ar trebui să dea mită. Tot martorul arată că nu a discutat la începutul inspecției despre eventuale probleme care ar putea apărea ca urmare a controlului, iar inculpată l-a asigurat că inculpată A va trimite în control două persoane cu care se înțelege inculpată B, martorul cunoscând împrejurarea că inculpată B nu se înțelege cel puțin cu o persoană, un bărbat, de la Finanțe. Deși în declarația martorului (...) luată la DNA apare cuvântul obedient, cu referire la relația directă dintre inculpată A și subordonatele acesteia, deși în mod cert martorul nu a folosit acest cuvânt, așa cum am expus mai sus, constatăm totuși că, chiar prin referire la trimiterea unei echipe speciale, așa cum se exprimă martorul, acesta de fapt are în vedere relația dintre contabilă inculpată B și membrii echipei, și nu dintre inculpată A și membrii echipei, așa cum a interpretat procurorul.*

De asemenea, situația expusă de procuror cu privire la excepția pe care a constituit-o înscrierea inculpatei A pe avizul de inspecție fiscală ca și persoană de contact, dar și prezența acesteia la sediul societății pe parcursul efectuării inspecției, constatăm că și aceste afirmații sunt contrazise de probe administrate. Astfel, din Adresa nr.5679/27.06.2017 emisă de DGRFP Cluj-Napoca-AJFP Bihor la data de 27.06.2017 reiese că „avizele de inspecție fiscală s-au emis pe modelul prevăzut de Ordinul 1304 din 01.09.2004, avizele conțin și informația –persoană de contact și telefon, iar pe avizele emise se trecea ca și persoană de contact șeful de serviciu inspecție fiscală sau un membru al echipei de inspecție fiscală, respectându-se instrucțiunile de completare din Anexa nr.1b la Ordin,,. Totodată, se specifică că pe avizele de inspecție fiscală emise pentru 3 societăți comerciale asupra cărora a fost solicitată informația de către instanță, exemplificativ, au fost trecute ca și persoane de contact șeful serviciului de inspecție fiscală din care a făcut parte echipa de inspecție, numărul de telefon al instituției și interiorul serviciului.

Totodată, din declarația martorei (...) din data de 31.03.2017, fila (...) vol.(...) instanță, reiese că *nu este ieșit din comun ca un șef de serviciu să se deplaseze cu echipa la sediul societății, pentru efectuarea contraolelor....Avizul de inspecție fiscală este întocmit de membrii echipei, iar ca persoana de contact este trecut un membru al echipei ori chiar șeful de serviciu,fiind situații în care au fost trecute ambele persoane.*

De asemenea, martorul (...), șef Administrație adjunct inspecție fiscală în cadrul AJFP Bihor a declarat la data de 31.03.2017, fila (...), vol. (...) instanță că *nu este izolat ca șeful de serviciu să însoțească echipa de control la efectuarea unui control, lui personal i s-a întâmplat atunci când era inspector de execuție să fie însoțit de șeful de serviciu și asta nu o dată. Uzual este ca acesta să se deplaseze la finalul inspecției, respectiv la prezentarea concluziilor finale, dar nu este interzis ca acesta să se deplaseze de la începutul inspecției, respectiv la instalarea echipei.*

Martorul (...) audiat la data de 28.04.2017, fial (...), vol.(...) instanță, arată că *deține funcția de șef serviciu în cadrul AJFP Bihor și arată că a auzit de situații în care să se deplaseze șefii de servicii în teren pentru efectuarea controlului,.....și în calitatea sa de șef de administratie a constatat că pe unele adrese, respectiv avize de inspecție fiscală au fost trecute ca persoane de contact șefii de servicii.*

Totodată, se reține în rechizitoriu faptul că inculpata A a interpretat prevederile legale incidente în ceea ce privește situația tranzacțiilor societății (...) cu (...), astfel încât să favorizeze societatea controlată, deși prin comparație, în alte situații, procurorul dând exemplul unor societăți comerciale nu a procedat la fel.

Prin Adresa nr. 2951/31.03.2017, ANAF – DGRFP Cluj Napoca – AJFP Bihor a înaintat la dosarul cauzei Procesul – verbal nr. 1285/12.12.2014 referitor la S.C. (...) S.R.L., cu mențiunea că prin Adresa nr. 6058/20.08.2015 acest proces verbal, împreună cu toate anexele sale, a fost trimis către DNA – ST Oradea. Totodată, s-a arătat că, ulterior încheierii acestui proces verbal, au fost încheiate de către Activitatea de Inspecție Fiscală Bihor, respectiv Satu Mare, alte două acte administrative pe numele societății (...) S.R.L., fără a se menționa în acestea relația societății cu (...) (pag. (...) vol. (...) instanță). La data de 26.05.2017, a fost înregistrată Adresa nr. N320/10.05.2017 emisă de ANAF – DGRFP Cluj Napoca – AJFP Bihor prin care a fost trimis răspunsul parțial, respectiv final, primit de la autoritatea fiscală din Ungaria referitor la (...), în urma schimbului de informații cu autoritățile fiscale din alte state membre în baza Regulamentului UE 904/2010, în legătură cu S.C. (...) S.R.L. (pag. (...) vol. (...) instanță), adrese ce denota ca organele fiscale nu au apreciat existența unor nereguli în ceea ce privește aceasta relație comercială. ●

Ca urmare, se constată că se solicită condamnarea inculpatei A pe coroborarea unor probe indirecte care în opinia instanței au caracterul unor indicii, însă sunt insuficiente să conducă la stabilirea în mod cert a vinovăției acesteia. Spre deosebire de probele directe care sunt apte prin ele însele, dat fiind legătura directă a acestora cu existența infracțiunii și vinovăția inculpatului, să conducă la o soluție certă în cauză, probațiunea pe probe indirecte este mult mai complexă, fiind necesară strângerea unui ansamblu de probe indirecte legate între ele astfel încât versiunea pe care o confirmă să excludă orice altă versiune cu privire la fapta ce face obiectul acuzării.

În lipsa unor probe care să demonstreze în concret actele de conduită culpabilă a inculpatei A în legătură cu atribuțiile de serviciu, având în vedere și faptul că inculpata B nu și-a mai susținut declarațiile date în cursul urmăririi penale, declarații care coroborate cu declarația denunțatorului (...) au avut la bază acuzația adusă inculpatei în ceea ce privește nereținerea de către organele fiscale a obligațiilor fiscale aferente relației comerciale cu (...), date fiind și actele administrate în cursul cercetării judecătorești, vom concluziona că doar declarațiile date de (...) și efectuarea unor anumite interpretări ale organelor de urmărire penală în ce privește examinarea normelor legale referitoare la efectuarea inspecțiilor fiscale, în condițiile în care elementele invocate de către acuzare nu conduc la concluzia certă că inculpata A a favorizat în vreun fel SC (...) prin reținerea unor obligații fiscale diminuate, considerăm că în cauză acestea nu pot constitui în sine un mijloc prin care inculpata să poată fi acuzată de infracțiunea de luare de mită.

În cauză, considerăm că nu sunt îndeplinite condițiile de tipicitate obiectivă ale infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 alin.1 Cod penal 1968, nefiind îndeplinită nici cerința esențială prevăzută de lege, aceea de a fi săvârșită în scopul îndeplinirii/neîndeplinirii unor atribuții de serviciu.

În sprijinul acestora, reținem că martorul (...) a afirmat că niciodată inculpata A nu i-a cerut sau nu l-a lăsat să înțeleagă că în schimbul unei sume de bani poate diminua cuantumul obligațiilor fiscale, care ar urma să se rețină. Nu s-a demonstrat că inițial s-a reținut un alt cuantum al obligațiilor fiscale. (...) nu avea calitatea de administrator al societății SC (...) și nu avea niciun interes să încerce să diminueze obligațiile fiscale care urmau să se rețină în sarcina societății, astfel cum au declarat atât martora (...), cât și martora (...). Nu este credibilă afirmația martorului (...) în sensul că îi era frică de familia (...), nici un mijloc de probă

administrat nedemonstrând o eventuală amenințare, dimpotrivă. Atât martorul (...), cât și martora (...) au precizat că doar după încheierea procesului-verbal de inspecție fiscală au considerat că trebuie să remită sume de bani către inculpata A, și nu înainte, măcar în parte, astfel cum ar fi fost necesar pentru reținerea infracțiunii de luare de mită. Martorul (...) nu poate justifica motivul pentru care a luat bani împrumut, și de altfel, din înregistrarea ambianțială din data de 31.07.2014 reiese că (...) se temea de un alt dosar și că va ajunge să aibă nevoie de A „, *vreau să scap și eu de dosarul acesta, care am acuma....mi-e frică că știi cum este A câteodată se bosumflă, vreau să văd odată una terminată,*„. Rezultă din această înregistrare că denunțatorul ar fi vrut de fapt să cumpere bunăvoința inculpatei A pentru ca aceasta să îl ajute cu dosarul pe care îl avea în acel moment la Poliția Economică.

Totodată, deși în denunțul său, (...) afirmă că inculpata B l-a presat cu banii, din probele administrate reiese că el este cel care a sunat-o pe inculpată, tot el a și chemat-o la întâlniri și tot el aduce în discuție subiectul banilor, inculpata B chiar afirmând la un moment dat „lasă că nu o contorizat ea,,. Martorul (...) este necredibil și datorită confuziilor create pe marginea sumelor de bani. Astfel, arată că deși a luat împrumut de la numitul (...) suma de 2-3 milioane de forinți, sumă ce reprezintă aproximativ 8.000 de euro, totuși nu și-a pus întrebări și nici nu a cerut explicații inculpatei B când aceasta i-a adus la cunoștință că a schimbat 4500-4600 de euro. Acest comportament nu este unul propriu niciunei persoane raționale, chiar dacă banii nu ar fi fost luați împrumut.

Concluzionând, instanța reține că există indicii despre o anumită activitate infracțională care însă nu pot fi catalogate drept probe. De altfel, constată că și *organele de urmărire penală au reflectat asupra reținerii acestei fapte în sarcina inculpatei A, în condițiile în care deși inculpata B a fost trimisă pentru flagrant la biroul inculpatei A la data de 26.05.2015, abia la data de 14.07.2016 a fost întocmit procesul-verbal de aducere la cunoștință a învinuirii și ordonanța de reținere în ceea ce o privește pe inculpata A.* Reținem că după data de 26.05.2015, singurele acte care întocmite în acest dosar au avut loc în luna august 2015, fiind audiați martorii (...), (...), (...), (...).

Având în vedere că nu se poate reține în sarcina inculpatei A săvârșirea infracțiunii de luare de mită, pe cale de consecință, nu se poate reține nici în sarcina inculpatei B infracțiunea de complicitate la luare de mită, deși instanța reține că inculpata B a avut o conduită infracțională, actele săvârșite de aceasta putând fi încadrate în conținutul constitutiv a unor alte infracțiuni, pentru care însă nu s-au efectuat acte de urmărire penală sau cercetare judecătorească.

De altfel, constatăm și că la punctul 5 al rechizitoriului s-a reținut că nu există nicio probă din care rezultă suspiciunea rezonabilă că numitele (...) și (...), respectiv membrii echipei de control care au efectuat în fapt inspecția fiscală la SC (...), au fost implicate în pretinderea sumei de 14.500 de euro de la denunțatorul (...) și, de asemenea, nu există nicio probă din care să rezulte suspiciunea rezonabilă că inculpata A ar fi înmănat o parte din suma de 6.000 de euro pe care ar fi primit-o, celor două inspectoare, motiv pentru care s-a dispus clasarea cauzei având ca obiect comiterea de către susnumite a infracțiunii de luare de mită.

Referitor la fapta descrisă la punctul B. din rechizitoriu, reținem că în actul de acuzare se arată că inculpata A, în perioada octombrie 2012-decembrie 2014, în realizarea aeleiași rezoluții infracționale, în calitate de șef Serviciu al Persoanelor Juridice 5, și ulterior șef administratie adjunct-Inspecție Fiscală în cadrul AJFP Bihor, în mod repetat a primit de la denunțatorul (...) -admisnitrator al SC (...) S.A.Oradea ulei de floarea soarelui și ulei de măsline în valoare totală de 927,96 lei, pentru ca în exercitarea atribuțiilor de serviciu să manifeste o atitudine îngăduitoare cu ocazia dispunerii și efectuării controalelor fiscale la societatea comercială sus-menționată, în sensul efectuării unor controale fiscale formale și neconstatării unor eventuale nereguli. Această faptă a fost încadrată în prevederile infracțiunii de luare de mită în formă continuată, constând în patru acte materiale, prev. și ped de art.289 alin.1 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.35 alin.1 Cod penal și art.5 Cod penal.

La punctul 4. al aceluiași rechizitoriu s-a arătat că în ceea ce-l privește pe denunțatorul (...), întrucît acesta a denunțat faptele autorităților, mai înainte ca acestea să fi fost sesizate cu privire la această infracțiune, urmează să se dispună clasarea cauzei penale, având ca obiect comiterea de către (...) a infracțiunii de dare de mită în formă continuată.

La data de 26.05.2017, filele (...), vol.(...) instanță, a fost audiat în calitate de martor numitul (...). Acesta a arătat că este administrator la S.C. (...) S.A Oradea, iar societatea a făcut obiectul mai multor controale fiscale. Dintre toți inspectorii care au efectuat aceste controale, a purtat convorbiri telefonice doar cu inculpata A, cu toate acestea nu consideră că are cu aceasta o altă relație decât una instituțională. Dat fiind faptul că societatea a avut de suferit din cauza funcționarilor de la ANAF care au emis pe numele societății decizii de impunere, anulate ulterior de către instanțele de judecată, a dorit să îmbunătățească relația cu ANAF și ca urmare s-a gândit să facă niște acte de protocol, sens în care a dispus să se remită către inculpata A în trei rânduri, pe durata a patru ani, anumite cantități de ulei. După ce a dispus când și ce cantitate de ulei să fie livrată, a înregistrat-o în contabilitate la cheltuieli de protocol. Arată că nu a cerut și nici nu consideră că a primit ceva în schimbul actelor de protocol pe care le-a efectuat. Este adevărat că inculpata A l-a sunat și l-a anunțat cu privire la iminența efectuării unui control, nemafiind altă dată sunat de către alicineva în legătură cu un control. Nu consideră că a fost avantajat sau dezavantajat de către inculpata A sau membrii ANAF în urma acțiunilor de protocol, dar apreciază totuși că a simțit o îmbunătățire în relația cu ANAF ca urmare a acestor protocoale. În momentul în care a decis să facă aceste acțiuni de protocol, a urmărit să aibă o relație normală cu ANAF, nu a cerut nimic altceva, nu i s-a pretins și nici nu a primit. Cu excepția unei cantități de ulei, pe care a trimis-o către inculpata A de Crăciun, celelalte remiteri de ulei au fost în legătură directă cu controalele pe care aceasta le dispunea sau coordona. La momentul la care a fost anunțat de control de inculpata A, i-a spus că se va efectua o analiză de risc, ca urmare a unei cereri de rambursare de TVA, pe marginea căreia s-a efectuat o inspecție fiscală. În urma telefonului pe care denunțatorul l-a primit de la inculpata A cu privire la controlul care urma să se efectueze, acesta precizează că nu a făcut nimic deosebit, ci doar a întrebat pe colegii de la taxe despre ce sume putea fi vorba. În nici un caz nu putea fi vorba de modificări de acte. Denunțatorul arată că nu a cunoscut-o pe inculpata A decât atunci când s-a verificat situația societății, ca urmare a controlului inițial a cărui obiect a fost societatea, în care s-a stabilit obligații de plată foarte mari. A văzut-o pe inculpata A doar de două ori și nu poate preciza dacă atitudinea acesteia s-a schimbat ca urmare a acțiunilor întreprinse. Este adevărat că a primit de la Oradea o sticlă de palincă, dar nu știe din partea cui. A dorit să instaureze o relație instituțională normală și de aceea a dispus remiterea acelor cantități de ulei către inculpata A. Inițiativa remiterii uleiului a fost în exclusivitate a sa, dar într-o discuție telefonică cu inculpata, când el s-a oferit să îi mai trimită ulei, inculpata A i-a mulțumit și nu l-a refuzat. Pentru ambele declarații pe care le-a dat la DNA a fost citat printr-un SMS, și înainte de a fi fost chemat la DNA pentru a da declarații în legătură cu uleiul pe care l-a dat inculpatei A, nu și-a pus problema că faptul remiterii acestuia ar fi nelegal și chiar a uitat de această situație. În urma discuției pe care a avut-o la DNA cu persoana care l-a audiat a realizat că nu e tocmai o.k. ceea ce a făcut și, prin urmare, a făcut un denunț împotriva inculpatei A, ocazie cu care a furnizat toate datele și documentele. Consideră că din punct de vedere moral ar fi trebuit să răspundă pentru dare de mită, dar din punct de vedere legal, nu, fiind absolvit de aceasta, datorită denunțului pe care l-a formulat, fără să fi fost forțat sau constrâns, deși nu s-a prezentat din proprie inițiativă să facă denunțul, ci a fost chemat.

Martorul (...), audiat la data de 26.05.2017, fila (...), vol (...) instanță, a arătat că a fost însărcinat de către administratorul SC (...) să remită către inculpata A în 4 rânduri diferite cantități de ulei, cu mențiunea că o dată a cumpărat o cantitate. A avut adresa inculpatei A de la (...), care o primise pe un bilețel chiar de la inculpata la finalul controlului din anul 2012. De 3 ori a fost împreună cu colega sa (...) să ducă diferite cantități de ulei la inculpata A acasă. A fost sunat personal de către inculpata A cu privire la controlul pe analiza de risc

care s-a efectuat în anul 2014 la SC (...). Percepția sa a fost că uleiul nu s-a dat ca să influențeze controlul, ci a fost un protocol pentru menținerea unei relații de colaborare cu ANAF-ul. În luna decembrie, de obicei, ducea colaboratorilor diferite coanități de ulei și menționează, cu titlu de exemplu, la bancă, la o doamnă de la ghișeu, mai mulți ani la rând și la ITM. Mai dădea cu titlu de protocol și ulei și anagajaților firmei de pază, iar într-un an a fost chiar cu ulei la Finanațe, la o doamnă care ține fișa de plătitor. Când a remis împreună cu colega sa, (...), o cantitate de ulei inculpatei A, aceasta le-a dat o sticlă de pălincă să o trimita administratorului (...) la București, martorul apreciind gestul ca un corespondent al gestului lor de colaborare.

Martora (...) a fost audiata la data de 15.06.2017, filele (...), vol.(...) instanță, și a arătat că a lucrat o perioadă de 10 ani la SC (...). În această perioadă, a efectuat anumite activități de protocol la solicitarea directorului care nu a fost același în toată perioada în care a lucrat. Astfel, a dus anumite produse unor persoane de la BRD, ITM, Casa de Pensii, DGFP Bihor și inculpatei A. Inculpatei A i-a dus ulei, de 2-3 ori, fără să își poată aminti exact, precum și o agendă și o cutie de bomboane. În afara de inculpata A, căreia i-a transportat acasă produsele ca urmare a discutării la telefon al acestui aspect cu inculpata, aceasta indicându-i adresa la telefon, în toate celelalte situații a dus la locul de muncă al persoanelor atențiile. Precizează că a procedat în alt mod cu inculpata A la cererea directorului care i-a dat numărul de telefon al inculpatei și le-a sugerat să o sune. Nu difereau cantitățile de ulei pe care le ducea celorlalți funcționari față de ceea ce i-a dus inculpatei A, totuși, prima dată când a fost trimisă de către director a dus inculpatei A mai multe bax-uri de ulei, în timp ce reține că pentru ceilalți funcționari protocolul încăpea într-o plasă. (...) i-a cerut ei și colegului ei să ducă inculpatei A diferite cantități de ulei și de aeea a fost mai mare cantitatea. Cu siguranță nu a fost trimisă să ducă atențiile la care s-a referit în timpul unor controale, ci doar după finalizarea acestora. Imediat după semnarea procesului-verbal de control de către domnul (...), acesta a dat dispoziție martorei și colegului său să ducă 11 bax-uri de ulei cu titlu de protocol pentru inculpata A și echipa acesteia. Apreciază că s-a exprimat greșit la DNA atunci când a spus că a dus atențiile în timpul controalelor. În una din măștile în care a dus ulei inculpatei, inculpata a întrebat dacă domnul (...) nu poate să îi trimită ulei de măsline și ca urmare după ce colegul său i-a comunicat aceasta administratorului (...), acesta din urmă i-a însărcinat să cumpere un bax de ulei de la LIDL și să îl ducă inculpatei A. Iși amintește că o dată a primit de la inculpata A o sticlă de țuică pentru domnul (...), ea apreciind că inculpata a vrut să mulțumească pentru protocolul pe care i l-a dus, și arată că nu i s-a mai întâmplat să primească altă dată vreă atenție pentru domnul (...) de la cei pentru care ducea protocoale. Apreciază că toate controalele care s-au efectuat și la care martora a participat nu au fost formale, fiind verificate actele și cerându-i-se explicații, controalele efectuându-se corespunzător și reflectau realitatea. Nu crede că protocolul pe care firma sa îl făcea la ITM avea legătură cu vreun control, întrucât nu își amintește să se fi efectuat vreun control de ITM. Crede că și protocolul efectuat la inculpata A se înscria în aceeași linie cu celelalte protocoale, deși nimeni nu a mai avut solicitări ca și inculpata A cu uleiul de măsline.

Inculpata A, audiata fiind la data de 23.03.2017, filele (...), vol. (...) instanță, în legătură cu această faptă, a declarat că în 2012, serviciului pe care îl conducea i s-a repartizat o lucrare privind reverificarea unor lucrări întocmite pe stabilirea unor sume suplimentare de plată, de către structura Marii Contribuabili, la S.C. (...), fosta fabrică de ulei. Dificultatea acaestei lucrări s-a regăsit în necesitatea de a rectifica anumite sume ce au fost imputate contribuabilului, pe de o parte, datorită admiterii contestației contribuabilului de către Direcția Generală a soluționării contestațiilor, cât și de instanțele de judecată. Inculpata arată că a lucrat cu echipa la această lucrare, pe controlul care s-a desfășurat la sediul Finanțelor. La finalizarea reverificării, a fost solicitat un reprezentant al societății, repseciv (...), pentru a i se prezenta raportul de insepție fiscală cu concluziile acestuia. După prezentarea RIF-ului, s-a prezentat la ea acasă o altă reprezentată a societății, doamna (...), care i-a adus câteva bax-uri de ulei și i-a spus că șeful ei (...) dorește să își

arate recunoștința. Inculpata a arătat că a încercat să se revanșeze față de domnul (...) pentru gestul său și i-a înmănat martorei (...) o sticlă de pălincă ca să i-o trimită acestuia. În decembrie 2012, domnul (...) i-a trimis din nou prin intermediul martorei (...) și al unui coleg câteva sticle de ulei cu ocazia sărbătorilor, deși nu se mai desfășurau vreo acțiuni de control la societatea respectivă. În anul 2014 s-a făcut un control inopinat la SC (...) pentru perioada 2012-2013, finalizat în luna august 2014. La o lună după finalizarea controlului a primit din nou o cantitate mică de ulei. Deși în anul 2015 SC (...) i s-a rambursat o sumă foarte mare de TVA, ea nu a mai primit vreo atenție din partea domnului (...), și cele 3 cantități de ulei pe care le-a primit și ca re i-au fost trimise de acesta nu le-a primit pentru a-și exercita atribuțiile de serviciu. Deși i se rețin 4 ate materiale, arată că de fapt a primit ulei doar de 3 ori și niciodată nu a pretins lui (...) vreo atenție ori vreun beneficiu și nu consideră că desfășurarea controalelor la SC (...) s-au desfășurat altfel decât legal. Recunoaște că a greșit din punct de vedere deontologic acceptând aceste produse, dar apreciază că primirea unor produse în cuantum de 900 de lei total, nu poate fi apreciată mită de la o societate ce a beneficiat de reambursare TVA de milioane de lei. Este adevărat că l-a anunțat pe (...) despre controlul inopinat pe care urma să îl facă la societatea acestuia, întrucât dată fiind perioada concediilor, dorea să se asigure că va fi cineva la sediul societății să pună la dispoziția inspectorilor actele societății.

Analizând probele administrate în cauză se constată următoarele:

Prin raportul de inspecție fiscală nr.35961/20.08.2010 încheiat de DGFP Bihor la acea dată, s-a stabilit în sarcina SC (...) SA Oradea un impozit pe profit suplimentar în cuantum de 852.520,00 lei precum și accesoriile aferente în cuantum de 1.630.628 lei. Conform declarației martorului (...), acest raport de inspecție fiscală a fost atacat în instanța, dispunându-se admiterea contestațiilor formulate. În acest sens, din dispoziția Direcției Generale de soluționare a contestațiilor din cadrul ANAF, s-a dispus o inspecție fiscală, inspecție care s-a repartizat Serviciului condus de inculpata A.

La data de 17.12.2012, a fost întocmit Raportul de inspecție fiscală nr.1018/2012, prin care s-a finalizat inspecția fiscală efectuată la SC (...) SA Oradea. După prezentarea RIF-ului, din dispoziția martorului denunțător (...), numita (...), economist în cadrul societății, i-a remis inculpatei A un număr de 7 bax-uri de ulei de floarea-soarelui, în rechizitoriu reținându-se că s-au remis și 4 bax-uri de ulei de măsline, acest aspect reieșind din factura fiscală nr.93015376/24.10.2012. Cantitatea de ulei a fost livrată la domiciliu inculpatei A de către (...), care primise adresa inculpatei de la martorul (...), care o avea pe un bilețel, probabil primită anterior de la inculpată.

În rechizitoriu se reține că în urma verificărilor efectuate de inspecția fiscală, s-a constatat faptul că SC (...) beneficiază de dreptul de deducere pentru suma de 4.094.518 lei, aferente cheltuielilor înregistrate în perioada februarie 2004-septembrie 2005, stabilindu-se ca debite suplimentare doar majorările de întârziere și penalitățile rezultate din neplata la termen a impozitului pe profit. Procurorul reține că verificările efectuate de echipa de inspecție fiscală au avut un caracter pur formal, acesta având la bază strict înscrisurile prezentate de către reprezentanții SC (...). Această afirmație este o speculație a organului de urmărire penală, câtă vreme reverificarea actelor s-a dispus doar ca urmare a admiterii în instanță a contestației formulate de SC (...), unde s-au anulat actele administrativ fiscale întocmite pe numele societății. Pe de altă parte, un control fiscal nu poate fi efectuat decât prin analiza actelor contabile prezentate de societatea verificată, instanța reținând că afirmația procurorului nu are nici un corespondent în probele administrate.

Întrucât SC (...) nu a solicitat de la bugetul de stat această sumă, în contextul în care activitatea de inspecție fiscală urma să evalueze o analiză de risc fiscal pentru perioada 01.01.2011-31.12.2013, s-a dispus o verificare a agentului economic SC (...) SA, având în vedere că așa cum am precizat, această societate figura cu un TVA foarte mare, nesolicitat la rambursare, aferent acelei perioade și care probabil urma să fie solicitat în perioada următoare.

Instanța constată că analiza riscului fiscal presupune o evaluare a situației debitorilor de restituit de către ANAF, cu alte cuvinte o evaluare a necesarului disponibil pentru acoperirea acestor debite. Se reține că inculpata A Ariana l-a anunțat pe martorul (...) despre controlul care urma să fie efectuat la SC (...), informându-l totodată și cu privire la obiectul controlului. Conform interceptării convorbirii telefonice din data de 05.08.2014, ora 17.56, (...) a fost cel care a sunat-o pe inculpată. Din această discuție reiese că inculpata a încercat să ia legătura cu cineva de la sediul societății, care nu mai avea activitate la acel moment, care să se prezinte la biroul acesteia pentru a discuta anumite probleme cu societatea (...). I-a adus, totodată, la cunoștință martorului faptul că se fac analize de risc fiscal și dorește să verifice pe un control inopinat... deoarece în baza de date de la Finanțe societatea figurează cu un TVA mare de rambursat, nesolicitat, dorind să vadă din ce motiv nu s-a solicitat. În aceeași discuție telefonică, inculpata îi aduce la cunoștință martorului și despre faptul că a venit sentință definitivă și că este o încurcătură la Administrația Financiară. Martorul și-a manifestat disponibilitatea de a se prezenta el, însă inculpata i-a spus că nu e nevoie și că este un control obișnuit, dar dacă vor fi probleme și dacă vor avea nevoie de mai multe informații, atunci îl vor apela. Ca urmare, inculpata îi solicită încă o dată martorului (...) să fie contactată de cineva din Oradea, pentru a le da informațiile de care au nevoie.

În urma efectuării controlului pe care inculpata însăși l-a numit inopinat, s-a constatat prin procesul-verbal de control 732 încheiat la data de 11.08.2014 că societatea are în sold TVA de recuperat în sumă de 941.713 lei nesolicitată la rambursare, cea mai mare parte a cesteia provenind din trimestrul 2, 2012. Și despre acest control se susține de către procuror că a fost efectuat doar pe baza înscrisurilor și a explicațiilor furnizate de către reprezentanții societății comerciale și că ar fi fost unul formal, încălcându-se, totodată, și prevederile legale referitoare la controlul inopinat, câtă vreme acesta a fost adus la cunoștința martorului (...).

Procurorul reține că în concordanță cu acest control, la data de 08.09.2014, din dispoziția denunțătorului (...), martorii (...) și (...) au remis inculpatei A un bax de ulei de măsline și 3 bax-uri de ulei de floarea-soarelui, uleiul de măsline fiind cumpărat de la LIDL, ca urmare a intervenției efectuate de inculpata A.

În rechizitoriu se mai arată și că în cursul lunii decembrie 2014, din aceeași dispoziție a denunțătorului (...), au fost livrate inculpatei A încă 2 bax-uri de ulei, aspect care ar rezulta din declarația denunțătorului coroborată cu a martorilor (...) și (...), precum și din factura nr.93038606/08.12.2014.

Luarea de mită este o infracțiune instantanee, susceptibilă de consumare anticipată, deoarece simplul act al pretinderii, acceptării, consumă infracțiunea. În doctrină s-a arătat că în cazul în care acceptarea promisiunii unor foloase a fost urmată de primirea acelor foloase, trebuie să se considere că infracțiunea s-a consumat în momentul realizării înțelegerii ilicite dintre mituitor și funcționarul mituit, fără ca primirea ulterioară a foloaselor promise să mai reprezinte vreă semnificație sub aspectul consumării infracțiunii. Infracțiunea continuată se caracterizează prin săvârșirea de către aceeași persoană la intervale de timp diferite, însă în realizarea aceleiași rezoluții, a unor acțiuni sau inacțiuni care prezintă fiecare în parte conținutul aceleiași infracțiuni.

În cazul luării de mită, caracterul continuat al infracțiunii este determinat de pretinderea foloaselor necuvenite, fracționat în timp. Ca urmare, rezoluția unică infracțională presupune o poziție subiectivă unică, o unitate de concepție, de scop, o premeditare infracțională. Astfel, vom avea o infracțiune continuată în situația în care actele materiale repetate sunt eșalonate în timp, pe baza unei rezoluții unice care le unește. Ceea ce este determinant în cadrul laturii subiective este rezoluția unică. Numai în prezența rezoluției determinate generic inițial vom avea o infracțiune continuată, fiind necesar sub aspect subiectiv, ca făptuitorul să își fi reprezentat în momentul luării hotărârii activitatea infracțională desfășurată ulterior în ansamblul ei. Această reprezentare nu implică însă o imagine exactă a acțiunilor ori a inacțiunilor ce urmează a se înlăptui, a condițiilor de săvârșire ori a urmărilor ce vor interveni, fiind suficient chiar și o prevedere în linii generale a activității infracționale, a rezultatelor sale, o cunoaștere chiar generică a condițiilor în care se

vor comite acțiunile sau inacțiunile componente. Aceasta presupune ca inițial rezoluția să aibă o determinare chiar și numai în genere.

Analizând cele patru acte materiale reținute în sarcina inculpatei, ca formând elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită în formă continuată, constatăm următoarele:

Primul act material reținut constă în primirea de către inculpata A a șapte bax-uri de ulei de floarea-soarelui și patru bax-uri de ulei de măsline, în valoare totală de 617,59 lei, în ziua de 17.10.2012, astfel cum reiese din factura nr.93015376 încheiată la data de 24.10.2012, (fila (...), vol (...) up), ca urmare a avizării la aceeași dată a raportului de inspecție fiscală (filele (...), vol. (...) up). În fapt, raportul de inspecție fiscală a fost întocmit de numitele Filimon Maria și (...), consiliere în cadrul DGFP Bihor. În acest raport de inspecție fiscală se prevede că prin Decizia nr.133/23.03.2012, emisă de Direcția Generală de Soluționare a contestațiilor din cadrul ANAF, s-a desființat decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr.214/20.08.2010, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare Fiscală a Marilor Contribuabili, pentru suma de 2.483.148 lei reprezentând impozit pe profit și accesorii aferente acestuia, urmând a se proceda la o nouă verificare a aceleiași perioade și a acelorași obligații bugetare. Ca urmare, organele de inspecție fiscală din cadrul DGFP Bihor-Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5 a procedat la reverificarea perioadei 2004-2005 privind cheltuielile în sumă de 4.097.518 lei pentru care s-a stabilit în inspecția fiscală anterioară impozit pe profit în sumă de 852.520 lei și accesorii aferente în sumă de 1.630.628 lei.

Organele de inspecție fiscală nou numite au avut în vedere aceleași acte care au fost verificate și inițial, și reverificând situația, în acord cu prevederile art.213 alin.3 din OUG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, conform căruia *prin soluționarea contestației nu se poate crea o situația mai grea contestatorului în propria cale de atac, constatând că societatea a justificat prestarea efectivă a serviciilor și utilizarea acestuia în scopul activității desfășurate astfel încât urmează să beneficieze de drept de deducere pentru cheltuielile către BUNGE Geneva și BUNGE Franța, în sumă totală de 4.097.518 lei.*

Din verificarea efectuată, a rezultat că la data încheierii acestui raport de inspecție fiscală, societatea verificată are datorii stabilite suplimentar, în cuantum de 2474 lei, reprezentând majorări de întârziere, și 294 lei reprezentând penalități de întârziere aferente neachitării în termenul legal de plată a impozitului pe profit.

Acest raport de inspecție fiscală a fost avizat de șef serviciu A, la data de 17.10.2012.

Așa cum reiese și din declarația martorului denunțator (...), dar și din declarațiile martorilor (...) și (...) și (...), după control, și fără nicio legătură cu acesta, (...) în vederea întreținerii unor „relații de normalitate”, a decis să dispună celor doi martori să livreze cantitățile de ulei inculpatei acasă, aceste cantități fiind trecute pe factură cu titlu de protocol.

În acest sens sunt valabile considerațiile anterioare referitoare la speculațiile procurorului cu privire la verificarea formală a actelor și la întocmirea raportului de inspecție fiscală din data de 17.10.2012.

Cel de-al doilea act material constă, potrivit rechizitoriului, în primirea de către inculpata A a unei cantități 2 bax-uri de ulei, în valoare de 119,34 lei.

În ceea ce privește acest act material, de asemenea, reținem declarația martorului (...), care a arătat că a dispus ca de Crăciun să îi fie remise inculpatei această cantitate de ulei, dar și a martorilor (...) și (...) care au arătat că aceasta era o practică în cadrul SC (...) și că astfel de remiteri de ulei se făceau și funcționarilor din alte instituții, respectiv bancă, ITM, chiar Finanțe, serviciul de pază, fără vreo legătură cu atribuțiile acestora de serviciu, doar pentru întreținerea unor relații de colaborare.

Din expunerea procurorului de caz, dar și din evaluarea probatoriului nu reiese momentul la care inculpata a luat hotărârea infracțională de a nu își îndeplini sau de a-și îndeplini defectuos atribuțiile de serviciu în schimbul primirii foloaselor.

În acest sens, apreciem că trebuie să se facă distincție între încălcarea deontologiei profesionale și încălcarea atribuțiilor de serviciu și raportat la circumstanțele concrete ale

cauzei, verificarea dacă încălcarea normelor de deontologie profesională se identifică cu sfera infracționalului în sensul tragerii răspunderii penale sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită și se regăsește în latura obiectivă a acestei infracțiuni.

Delimitarea acestor aspecte impune, în opinia instanței, și detalierea celor două noțiuni cu consecința stabilirii coordonatelor din punct de vedere penal sau disciplinar și a condițiilor ce pot sta la baza angajării uneia dintre cele două forme de răspundere.

Deontologia profesională reprezintă doctrina privitoare la normele de conduită și obligațiile etice ale unei profesii, ea vizează prin definiție filtrarea axiologică a strategiilor, tehnicilor prin raportarea acestora la repere morale. În mod greșit, inculpata, încălcând normele deontologice, a acceptat să primească diverse cantități de ulei, chiar și fără a face ceva în schimb, iar analiza tuturor aspectelor relevante duce la concluzia că atitudinea inculpatei de a primi acele cantități de ulei nu are legătură cu atribuțiile sale de serviciu, ci cu respectarea unor rigori sau obligații ce decurg din însăși fișa postului.

Totuși, încălcarea acestor norme de conduită de către inculpată nu poate atrage răspunderea penală sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită deoarece actele dosarului relevă neechivoc că nici în fapt și nici în drept nu putem vorbi de o încălcare a atribuțiilor de serviciu, așa cum sunt ele definite prin fișa postului, în caz contrar, în varianta în care s-ar admite ipoteza potrivit căreia orice act de conduită imorală se circumscrie sferei penalei, s-ar ajunge la antrenarea răspunderii penale pentru orice funcționar sau lucrător care cu ocazia sărbătorilor primește orice obiect din partea unui colaborator.

Al treilea act material constă în primirea de către inculpata A la data de 08.09.2014 a cantității de 1 bax de ulei de măsline și 3 bax-uri de ulei de floarea-soarelui. Procurorul a reținut că după ce martorii (...) și (...) au remis inculpatei A 3 bax-uri de ulei de floarea-soarelui, aceasta a solicitat și ulei de măsline, sens în care a fost achiziționat tot ca urmare a dispoziției directorului (...) un bax de ulei de măsline de la SC (...) SRL și predat inculpatei. Toate acestea au avut loc în legătură cu controlul inopinat din data de 13.08.2014, control despre care inculpata l-a înștiințat pe martorul (...).

Derularea evenimentelor demonstrează că în virtutea unei relații stabilită deja între cei doi, respectiv între inculpata A și martorul (...), chiar și prin doar câteva convorbiri telefonice, aceasta a avut reprezentarea faptului că a primit cea de-a treia cantitate de ulei pentru manifesta o anumită atitudine care poate fi catalogată drept cooperantă și binevoitoare față de martorul denunțator (...) și societatea acestuia. Inclusiv faptul pretinderii de către inculpată a unui alt sortiment de ulei, denotă percepția acesteia că oarecum este retribuită pentru bunăvoința manifestată și i se cuvine plata acesteia.

În privința acestui act material, instanța va reține că sunt îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită.

Al patrulea act material reținut în rechizitoriu constă în remiterea către inculpata A, în luna decembrie 2014 a 2 bax-uri de ulei, astfel cum ar reieși din declarațiile martorilor (...), coroborate cu cea a denunțatorului (...) și cu factura nr.93038606/08.12.2014. În realitate, din declarația denunțatorului (...) reiese că „în 3 rânduri a dispus să se vireze către inculpată ulei, din declarația martorului (...) reiese că a fost de trei ori împreună cu colega sa (...) să ducă diferite cantități de ulei la inculpata A acasă, iar din declarația martorei (...) reiese, de asemenea, că a fost la domiciliul inculpatei să ducă ulei de doua sau trei ori. Examinând factura în discuție, respectiv nr.93038606/08.12.2014 (fila (...), vol (...) up), reiese doar că a fost vândută cantitatea de 42 sticle de ulei Floriol, contra sumei de 156,24 lei, cantități care nu corespund cu cele înscrise în rechizitoriu, și nici nu este cuprinsă pe factură mențiunea protocol așa cum apare, de exemplu, pe factura 93015376/24.10.2012. Însăși inculpata recunoaște primirea în trei rânduri a cantităților de ulei.

Ca urmare, constatăm că acest al patrulea act material reținut în rechizitoriu nu a existat.

În consecință, instanța constată că inculpata a săvârșit o singură infracțiune de luare de mită la data de 08.09.2014, constând în aceea că a acceptat primirea a trei bax-uri de ulei de floarea-soarelui și un bax de ulei de măsline în legătură cu îndeplinirea îndatoririlor de

serviciu referitoare la înștiințarea unui contribuabil despre un control și punerea în acord cu reprezentanții contribuabilului despre data efectuării controlului.

În drept, se constată că fapta inculpatei descrisă anterior întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.289 alin.1 Cod penal cu referire la art.6 Legea nr.78/2000 nefiind necesar a se formula discuții pe marginea legii penale mai favorabile, dat fiind data comiterii acestei fapte și nici a se discuta despre o eventuală schimbare de încadrare juridică, fiind vorba despre înlăturarea formei continuate, dat fiind faptul că în sarcina inculpatei s-a reținut săvârșirea unui singur act material, fiind valabilă totodată considerațiile de mai sus, referitoare la reținerea formei continuate în ceea ce privește infracțiunea de luare de mită.

Referitor la individualizarea pedepsei ce urmează a fi aplicată inculpatei A, raportat și la prevederile art.74 Cod penal, Tribunalul apreciază că se impune aplicarea unei pedepse la minimul special prevăzut de lege, respectiv 3 ani, iar ca modalitate de executare Tribunalul consideră că reeducarea inculpatei nu presupune în mod necesar privarea acesteia de libertate, apreciind astfel că pronunțarea condamnării va constitui un avertisment pentru inculpată și chiar facă executarea efectivă a pedepsei, aceasta nu va mai săvârși alte infracțiuni, respectând astfel valorile apărute de legea penală, urmând a se dispune executarea acesteia în condițiile art.91 Cod penal.

Cuantumul și modalitatea de executare a pedepsei sunt determinate în primul rând de împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, de starea de pericol creată pentru ordinea publică de persoana inculpatei, fără antecedente penale, o persoană aflată în pensie, ce teoretic nu mai poate săvârși fapte de natura celei comise.

Față de toate considerentele expuse, instanța va dispune după cum urmează:

1.În baza art. 396 alin. 5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. a Cod proc. pen., va achita pe inculpata A, (...), domiciliată în (...), cu locuința efectivă în (...), pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prev. și ped. de art.289 alin.1 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000 , faptă descrisă în capitolul I, litera A din rechizitoriu.

În baza art. 289 alin.1 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000, va condamna pe aceeași inculpată la o pedeapsă 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, comisă la data de 08.09.2014, faptă descrisă în rechizitoriu, capitolul I, litera B, actul material numărul 3.

În baza art. 67 alin. 2 Cod penal va interzice inculpatei drepturile prevăzute în art. 66 alin. 1 lit. a și lit. b Cod penal, pe o durată de 3 ani, cu titlu de pedeapsă complementară, care se vor executa potrivit art.68 lit. b Cod penal.

În baza art. 65 alin. 1 Cod penal va interzice inculpatei drepturile prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și lit. b Cod penal cu titlu de pedeapsă accesorie.

În baza art. 91 Cod penal va dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 3 ani închisoare aplicată inculpatei A, pe durata unui termen de supraveghere de 3 ani stabilit conform disp. art. 92 Cod penal.

În baza art. 93 alin. 1 Cod penal va obliga inculpata A ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Bihor, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să comunice schimbarea locului de muncă;
- d) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. 2 Cod penal va obliga inculpata A ca pe durata termenului de supraveghere să frecventeze unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de către Serviciul de Probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. 3 Cod penal, pe parcursul termenului de supraveghere, inculpata A va presta o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Primăriei Oradea sau în cadrul Mănăstirii Sfintei Cruci din Oradea, pe o perioadă de **60 de zile lucrătoare.**

În baza art. 91 alin. 1, 2 și 4 Cod penal va atrage atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 96 Cod penal conform cărora dacă pe parcursul termenului de supraveghere persoana supravegheată, cu rea – credință, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse ori stabilite de lege, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei; dacă pe parcursul termenului de supraveghere cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune, descoperită până la împlinirea termenului și pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei.

În baza art. 404 alin.4 lit.a CPP cu referire la art. 72 Cod penal va deduce perioada reținerii de 24 de ore conform Ordonanței DNA din data de 14.07.2016, precum și arestul la domiciliu în care s-a aflat inculpata conform încheierii penale nr.90/DL/2016 a Tribunalului Bihor din data de 15.07.2016 până în data de 10.10.2016, dată la care prin încheierea penală nr.147/CCP/10.10.2016 s-a dispus înlocuirea acestei măsuri cu măsura controlului judiciar.

În baza art.289 alin.3 Cod penal se va dispune confiscarea de la inculpată a contravalorii produselor primite cu titlu de mită, respectiv contravaloarea unui bax de ulei de măsline, conform bonului nr. PH0541034530/08.09.2014, în cuantum de 80.10 lei și a 3 baxuri de ulei de floarea-soarelui, marca Floriol, conform facturii nr.93034477/13.08.2014, în cuantum de 66.29lei.

În baza art. 404 alin. 4 lit. c Cod proc. pen., va dispune ridicarea măsurii asiguratorii a sechestrului instituită prin Ordonanța din data de 21.07.2016 și pusă în aplicare prin procesul-verbal de aplicare a sechestrului asigurator încheiat la data de 22.07.2016,ca fiind disproporționată.

În baza art.274 alin.1 Cod procedură penală va obliga inculpată la plata cheltuielilor de judecată în cuantum de 2.000 de lei în favoarea statului.

2.În baza art. 396 alin. 5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. a Cod proc. pen., va achita pe inculpata B, (...), domiciliată în (...), cu locuința efectivă în (...), sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la laure de mită, faptă prev. și ped. de art.48 Cod penal raportat la art.289 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000, faptă descrisă în capitolul I, litera A.

Va constata că măsură controlului judiciar sub imperiul căreia inculpata se află în prezent încetează de drept.

În baza art. 275 alin. 3 Cod proc. pen. cheltuielile judiciare avansate de către stat vor rămâne în sarcina acestuia.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:

1.În baza art. 396 alin. 5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. a Cod proc. pen., achită pe inculpata A, (...), domiciliată în (...), cu locuința efectivă în (...), pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prev. și ped. de art.289 alin.1 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000 , faptă descrisă în capitolul I, litera A din rechizitoriu.

În baza art. 289 alin.1 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000, condamnă pe aceeași inculpată la o pedeapsă 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, comisă la data de 08.09.2014, faptă descrisă în rechizitoriu, capitolul I, litera B, actul material numărul 3.

În baza art. 67 alin. 2 Cod penal interzice inculpatei drepturile prevăzute în art. 66 alin. 1 lit. a și lit. b Cod penal, pe o durată de 3 ani, cu titlu de pedeapsă complementară, care se vor executa potrivit art.68 lit. b Cod penal.

În baza art. 65 alin. 1 Cod penal interzice inculpatei drepturile prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a și lit. b Cod penal cu titlu de pedeapsă accesorie.

În baza art. 91 Cod penal dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 3 ani închisoare aplicată inculpatei A, pe durata unui termen de supraveghere de 3 ani stabilit conform disp. art. 92 Cod penal.

În baza art. 93 alin. 1 Cod penal obligă inculpata A ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul Bihor, la datele fixate de acesta;

b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să comunice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. 2 Cod penal obligă inculpata A ca pe durata termenului de supraveghere să frecventeze unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de către Serviciul de Probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. 3 Cod penal, pe parcursul termenului de supraveghere, inculpata A va presta o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Primăriei Oradea sau în cadrul Mănăstirii Sfintei Cruci din Oradea, pe o perioadă de **60 de zile lucrătoare**.

În baza art. 91 alin. 1, 2 și 4 Cod penal atrage atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 96 Cod penal conform cărora dacă pe parcursul termenului de supraveghere persoana supravegheată, cu rea – credință, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse ori stabilite de lege, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei; dacă pe parcursul termenului de supraveghere cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune, descoperită până la împlinirea termenului și pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei.

În baza art. 404 alin.4 lit.a CPP cu referire la art. 72 Cod penal deduce perioada reținerii de 24 de ore conform Ordonanței DNA din data de 14.07.2016, precum și arestul la domiciliu în care s-a aflat inculpata conform încheierii penale nr.90/DL/2016 a Tribunalului Bihor din data de 15.07.2016 până în data de 10.10.2016, dată la care prin încheierea penală nr.147/CCP/10.10.2016 s-a dispus înlocuirea acestei măsuri cu măsura controlului judiciar.

În baza art.289 alin.3 Cod penal dispune confiscarea de la inculpată a contravalorii produselor primite cu titlu de mită, respectiv contravaloarea unui bax de ulei de măsline, conform bonului nr. PH0541034530/08.09.2014, în cunatum de 80.10 lei și a 3 bax-uri de ulei de floarea-soarelui, marca Floriol, conform facturii nr.93034477/13.08.2014, în cuantum de 66.29.

În baza art. 404 alin. 4 lit. c Cod proc. pen., dispune ridicarea măsurii asigurătorii a sechestrului instituită prin Ordonanța din data de 21.07.2016 și pusă în aplicare prin procesul-verbal de aplicare a sechestrului asigurător încheiat la data de 22.07.2016.

În baza art.274 alin.1 Cod procedură penală obligă inculpata la plata cheltuielilor de judecată în cuantum de 2.000 de lei în favoarea statului.

2.În baza art. 396 alin. 5 raportat la art. 16 alin. 1 lit. a Cod proc. pen., achită pe inculpata **B**, (...), domiciliată în (...), cu locuința efectivă în (...), sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la laure de mită, faptă prev. și ped. de art.48 Cod penal raportat la art.289 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000, faptă descrisă în capitolul I, litera A.

Constată că măsură controlului judiciar sub imperiul căreia inculpata se află în prezent încetează de drept.

În baza art. 275 alin. 3 Cod proc. pen. cheltuielile judiciare avansate de către stat rămân în sarcina acestuia.

Cu drept de apel în 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 19.07.2017, ora 17,45.

Președinte,
(...)

Grefier,
(...)

Red. Jud. (...)
Tehnored. Gr. (...)
5 ex./21.07.2017